Ţara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

Bătălia de pe Argeş şi Dâmboviţa pentru apărarea Bucureştiului, uitată de clasa politică românească pag. 4

Ce trebuie să ştim despre ATOM, care stă la baza existenţei vieţii? pag. 7

Lecţia de istorie uitată de tinerii actuali pag. 3

REFLECTOR argeşean

ISSN 1843 - 0392 ● ISSN-L 1843 - 0392 ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAŢII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: **Dumitru BOŢILĂ** ● Anul XII - **Nr. 370** - 20 pagini - tiraj 2.000 ex. ● **12-26 octombrie 2018** ● 3 lei ●

„Art. 1 din Constituţie: România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil“

„Stafia homosexualilor şi lesbienelor“ circulă puternic în Europa... molipsind şi România

pag. 5

„Protestul diasporei“: o haltă pe drumul destatalizării României

pag. 14

EDITORIAL

Dezinteres grav al administraţiei Judeţului Dâmboviţa

Cine are interes meschin să blocheze terminarea „Centrului Integrat al Energiei Cosmice şi al Eroilor“?

La începutul anului 2017, la Runcu a avut loc în cadrul Centenarului, construirea unui obiectiv turistic şi economic care va depăşi cu mult graniţele României şi chiar ale Europei. La început, acest obiectiv a fost agreat de către Primarul Gheorghe Brebeanu care a emis o hotărâre a Consiliului Local, hotărâre care va constitui un act istoric important al localităţii Runcu cu satele învecinate. Aşa cum se întâmplă la români, orice lucru începe bine şi apoi, în plină desfăşurare, nu se termină sau se termină rău. Că o fi vorba de energiile cosmice pozitive şi negative, dovedite ştiinţific că la Runcu, în Vârful lui IN acestea zburdă. Numai că, zburdălnicia acestor energii cosmice, aflate în locul construirii obiectivului nominalizat, zburdă din belşug şi chiar, aşa cum ne spunea Primarul Gheorghe Brebeanu, care a discutat cu o delegaţie chineză acum peste 10 ani. Totul a început bine şi în Primăria Runcu dominau „energiile pozitive“ prin faptul că localitatea se va dezvolta ca nimeni altul în judeţul Dâmboviţa şi nu numai. La mijlocul anului 2017, s-a construit primul mare obiectiv în memoria eroilor armatei române, dar mai important ca şi conţinut memorialistic, chiar înaintea Monumentului eroilor construit la Buşteni, în anul 1927 de către Regele Ferdinand. Inaugurarea Monumentului Eroilor Runceni s-a făcut la data de 17

(continuare în pagina 2)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 37 12 8 6 25 21

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

(urmare din pagina 1)

septembrie 2017, cu surle şi trâmbiţe, fiind prezenţi politicieni de frunte ai Judeţului Dâmboviţa, în frunte cu fostul Ministru al Apărării, Adrian Ţuţuianu, organizaţiile Cultul Eroilor şi numeroşi politicieni şi demnitari judeţeni. Elanul pe care primarul Gheorghe Brebeanu l-a avut s-a materializat prin apariţia sa îmbrăcat în costum naţional alături de fiul său, călărind doi cai şi deschizând ceremonialul militar. Iată că se poate, credeau foarte mulţi dintre cei care au participat la acest eveniment important după aproape 100 de ani! Întreg acest monument a fost conceput de col. (r) Dumitru Boţilă, directorul acestei publicaţii. Pentru întreaga concepţie arhitectonică, domnia sa nu a pretins niciun onorariu, cum normal ar fi trebuit. Toată lumea era încântată, iar cel care a conceput arhitectural acest complex al eroilor, a schiţat şi celelalte elemente care erau absolut necesare pentru definirea obiectivului de la Vârful lui IN. Sigur că, în proiectul asumat de primar şi Consiliul Local, se preciza ca nume de eroi runceni să fie dat unor străzi din Runcu şi satele adiacente. Strada care vine din Centrul localităţii până sus, care prin grija primarului a fost chiar asfaltată prin apropierea monumentului, trebuia să poarte numele „**Calea Eroilor Runceni**“. În apropiere, într-o poziţie extraordinar de frumoasă, un fel de „**belvedere a satelor runcene spre Munţii Leaota**“, s-a propus scoaterea din domeniul public al comunei a suprafeţei de 20-30 de mii de m.p., care se preta să fie concesionat conform legii şi prin taxele achitate pentru concesiune, pentru autorizaţii de construcţie, pentru impozit pe teren şi clădiri, Primăria Runcu putea fi trecută în rândul comunelor care nu avea nevoie de investiţii de la stat.

Lupta dintre energiile negative şi pozitive din rândul Primăriei Runcu

Că în natură există energii pozitive şi negative nu mai este un secret pentru nimeni, şi probabil, nici pentru unii membrii ai Primăriei Runcu. Aceste energii negative s-au manifestat chiar înainte de inaugurarea monumentului care a fost sfinţit de un sobor de preoţi de la toate parohiile satelor runcene. Acest lucru s-a materializat prin faptul că secretarul comunei Runcu „excitat de energiile negative“, nu a mai prezentat documentele prin care Consiliul local hotăra denumiri de străzi din sate şi nici chiar pentru calea de acces către monument. S-a uitat de asemeni să se dea diplome de recunoştinţă veşnică familiilor care aveau trecute pe monument numele celor care s-au jertfit pentru ţară. Despre concesiunea care ar fi determinat localitatea să trăiască din venituri proprii, nici nu se mai putea pune vorba. Deşi primarul se lăuda intens de relaţia pe care o avea Ministrul Agriculturii care putea să dea aprobarea pentru trecerea suprafeţei de teren care, trebuie să spunem, este neproductivă pentru un islaz, întrucât iarba este puţină şi pământul este fieros. În acest context, ne face să tragem concluzia că într-adevăr, datorită concentrării de energie negativă cosmică din Vârful IN, este posibil ca aceasta să fi contribuit la delăsarea autorităţilor locale şi judeţene privind terminarea proiectului. Deşi primarul a fost sfătuit la ce „uşi să bată“, domnia sa a preferat să bată la nişte „şeptari“ de la Ministerul Culturii. Deşi s-au prezentat documente şi fotografii privind acest obiectiv chiar de interes naţional, actualul ministru al culturii şi chiar parlamentarii de Dâmboviţa, nu au ridicat un deget pentru a face lobby pe lângă Ministrul Culturii, pentru ca domnia sa să înţeleagă „fenomenul Runcu din Vârful IN“. Deşi persoana care a gândit şi conceput acest obiectiv foarte important, chiar unicat în România şi în lume, s-a deplasat la Runcu de zeci de ori pe cheltuiala personală, de multe ori, energiile negative de la Primăria Runcu manifestate de unii angajaţi, au determinat slăbirea ritmului definitivării acestui obiectiv. La începutul anului 2018, fiind an al Centenarului, persoana care a conceput Monumentul important, i-a prezentat primarului conceptul pe care ar trebui să îl aibă toate cele aproape 20 de puncte încărcate cosmic energetic, aflate pe teritoriul României, din care unul se află la Vârful IN.

Hai la noi... să mâncăm nimic!

Acest subtitlu a fost dat după proverbul românesc că „te duci într-un loc să faci un lucru benefic şi în final gospodarul nu apreciază lucrul făcut, acesta rămânând neterminat“. Aşa cum spuneam, primarul a înţeles necesitatea ca pe Vârful IN să se construiască ceea ce s-a numit „**Centrul Inegrat al Energiilor Cosmice şi al Eroilor**“. În acest context, având în vedere proiectul făcut de col.(r) Boţilă, a contractat o lucrare de mici dimensiuni în care, cu sprijinul unui constructor foarte ieftin, a reuşit de la distanţa de sute de km, să aducă un bolovan de marmură din Munţii Haţegului pe care l-a fasonat creând o „**piramidă**“ în miniatură, după modelul Piramidei lui Keobs. După multe eforturi făcute de constructor, a reuşit ca acest monument să fie integrat încât, să se îmbine dovezile religioase trecute în Biblie, urmate de dovezile ştiinţifice prin teoriile de acum 300 de ani ale lui Lomonosov Lavoazier. Numai că, nici nu s-a terminat construcţia minipiramidei, energiile negative l-au dominat pe primarul Gheorghe Brebeanu, care a micşorat „turaţia motoarelor“ la indicaţia unor „duhuri rele negative“ din Primăria Runcu sau din apropiere. Domnul primar Brebeanu, de câteva luni, „cântă melodia“ „**Iar n-am bani**“. Deşi s-a angajat să facă un obiectiv colosal pentru localitate, care va contribui esenţial la dezoltarea localităţii, energiile negative, în fiecare zi, pun câte o piedică în avântul primarului Gheorghe Brebeanu. Domnia sa nu a găsit soluţii de finanţare. Nu a găsit soluţii să se ducă la primul ministru sau la membrii ai Guvernului personal, să ceară ajutorul necesar cuvenit acestui mare obiectiv de puţini oameni înţeles. Nu ştim cine a contribuit esenţial ca acest monument să nu fie terminat. Că o fi de sex feminin sau masculin, este o problemă care doar energiile cosmice o vor rezolva. Cert este, că acest complex integrat pentru care s-au cheltuit unele sume de bani, foarte puţine pentru importanţa acestuia. Cert este că nu s-a terminat după doi ani nici măcar împrejmuirea necesară. Nu s-a terminat plantarea celor peste 300 de puieţi de brazi care simbolizează cei peste 300 de morţi în cele două conflagraţii mondiale. Deşi în ultimile 2 luni numărul vizitatorilor este tot mai numeros, atât în weekwnd şi chiar în cursul săptămânii, primăria nu reuşeşte să facă un WC civilizat pentru personalităţile care vizitează centrul şi monumentul, personalităţi care au o cultură deasupra mediei şi care ştiu să înţeleagă puterea energiilor cosmice din Vârful IN. De asemeni, a rămas neterminată placa de marmură de 2 m jumătate înălţime şi 1 m lăţime, care trebuia să închidă circuitul vieţii prin descoperirea lui Mendeleev din secolul XVIII care, cu 150 ani înainte, a avut viziunea să anticipeze apariţia şi descrierea unor elemente chimice. Cu acest tablou al lui Mendeleev trebuia să se închidă „ciclul vieţii cosmice“ pe care fiinţa vremelnică umană o are. În aceste condiţii, creatorul acestui complex a proiectat o masă absolut unicat care este un bloc de marmură de cca. 150 cm lungime, 100 cm lăţime şi 70 cm grosime. Prin munca unei doamne care personal a scris toate plăcile de marmură, le-a şlefuit, dând dimensiunile corecte şi corespunzătoare, ceea ce s-a chemat „masa energiilor“. Aceasta are de jur împrejur 6 scaune din marmură bloc pe care sunt scrise „însemnele“ vieţii omului. Masa este aşezată la distanţă egală între minipiramida construită şi Monumentul Eroilor. Pentru neştiutori, facem precizarea că după moarte, atomii oamenilor care mor, se întorc la mormânt, und ese află rămăşiţele sale, sau din locul unde a fost zămislit. Datorită acestui lucru, religia acum peste 2000 de ani, a stabilit nişte canoane pentru morţi, pentru ca rudele apropiate să ducă la morţi, timp de 9 zile, găleţi cu apă, pentru ca spiritul morţilor să se adape cu cea mai importantă bogăţie a pământului fără de care nu este viaţa, respectiv apa. De aceea la religia ortodoxă se fac parastase şi se amintesc cel puţin 7 ani pomenindu-se personalitatea celui decedat.

În loc de EPILOG

Aceasta este epopeea unui obiectiv de importanţă dacă vreţi planetară, aşa cum este obiectivul de la Vârful lui IN. Numai că, aşa cum este la români în perioada actuală, orice lucru bun se transformă în nepăsare iar unele interese ascunse ale unor persoane care pot decide, împiedică realizarea acestuia. Avem convingerea că domnul primar Gheorghe Brebeanu care a făcut foarte multe pentru localitatea Runcu, va găsi puterea să învingă energiile negative, să facă demersuri energice la decidenţii politici din judeţ, atât scris cât şi verbal, încât energia pozitivă din el să învingă energiile negative existente în unii apropiaţi. Recent, cel care a proiectat acest complex, în profida voinţei primarului, cu sprijinul Primăriei Piteşti, a domnului primar Ionică şi a consilierului său personal, în data de 05.10.2018 a dus o echipă formată din directorul Centrului Cultural Piteşti şi un cameraman care a luat cadrele necesare pentru întocmirea unui film de peste o oră care va fi distribuit la mijloacele media, pentru ca iniţiativa deosebit de importantă îmbrăţişată de primarul Gheorghe Brebeanu să nu moară, să se termine, iar localitatea Runcu, beneficiară a energiilor cosmice, să se dezvolte în mod pozitiv. În aceste condiţii, Runcu nu va fi doar o comună de crescători de animale. Runcu va fi o localitate în care ştiinţa dovedită prin concepţia arhitecturală, o va situa chiar ca o localitate în care pentru prima dată, se face dovada ciclului vieţii pe pământ. **Din pământ ai apărut, în pământ te vei duce**! Aşa cum începe placa la începutul Piramidei. Apoi, legea lui Lomonosov Lavoazier „în natură nimic nu se pierde, totul se transformă“. Urmează ca poate în următorul secol, un alt primar care va găsi mijloace financiare, să poată termina teza ştiinţifică cu privire la tarnsformările pe care omul le are în decursul vieţii. În final, primarul Brebeanu trebuie să găsească o sumă foarte mică de poate vreo 20-30-40 mii lei, deci reţineţi, nu de milioane, încât să închidă ciclul pentru public, a unei idei care se termină cu elementele lui Mendeleev.

(continuare în numărul viitor)

DUMITRU CÂRCENI

Actualul Guvern German, sprijinit de Preşedintele Iohannis, uită să plătească datoriile de război făcute de Guvernul Hitlerist

Lecţia de istorie uitată de tinerii actuali

Recent, fostul meu coleg Cpt. (r) Bplodi Ieon, prin amabilitatea soţiei sale Florica, a avut amabilitatea să îmi trimită o colecţie de cărţi documente printre care „Cartea-document" intitulată „Pentru eliberarea patriei". Cartea a apărut sub îndrumarea Centrului de Studii şi Cercetări de Istorie Militară a Ministerului Forţelor Armate. La ea, au participat nume importante din istoriografia militară, între care coloneii Constantin Nicolae, Petre Ilie, Leonida Loghin, Florian Tucă şi Constantin Ucrain. Am considerat necesar să aducem aminte cetăţenilor României, acum, în prag de Centenar, jertfa pe care poporul român şi glorioasa sa armată a dat-o pentru reîntregirea neamului după odiosul Tratat impus de Germania Hitleristă în 1940. Poporul român, după 4 ani de jertfe supreme, a reuşit la 9 mai 1945 să învingă definitiv armata germană condusă de Hitler, iar în anii ce au urmat, să desfăşoare o puternică mişcare de emancipare şi de reconstrucţie a României de la Prut până în Câmpia Panoniei. Este foarte regretabil faptul că, deşi în această carte sunt documente clare cu privire la datoria actuală a Germaniei, domnul preşedinte actual de etnie germană, în mod trădător, nu întreprinde niciun fel de acţiuni, pentru ca actualul stat german să plătească României datoriile făcute de armata cotropitoare hitleristă, cum de altfel a plătit celorlalte state, mai puţin României. Din datele recente, sunt prezentate ca certe, o datorie a Statului actual German către România, de cca. 20 miliarde dolari. Cu această datorie, România actuală, nu ar mai fi „oaia neagră" a Europei şi ultima ţară integrată cu forţa de marile puteri Europene.

DUMITRU CÂRCENI

PROCLAMAȚIA REGELUI CĂTRE ȚARĂ

Români,

În ceasul cel mai greu al istoriei noastre am socotit, în deplină înțelegere cu poporul meu, că nu este decît o singură cale pentru salvarea țării de la o catastrofă totală: ieșirea noastră din alianța cu puterile Axei și imediata încetare a războiului cu Națiunile Unite.

Români,

Un nou guvern de uniune națională a fost însărcinat să aducă la îndeplinire voința hotărîtă a țării de a încheia pacea cu Națiunile Unite. România a acceptat armistițiul oferit de Uniunea Sovietică, Marea Britanie și Statele Unite ale Americii. Din acest moment încetează lupta și orice act de ostilitate împotriva armatei sovietice, precum și starea de război cu Marea Britanie și Statele Unite. Primiți pe soldații acestor armate cu încredere. Națiunile Unite ne-au garantat independența țării și neamestecul în treburile noastre interne. Ele au recunoscut nedreptatea dictatului de la Viena prin care Transilvania ne-a fost răpită.

Români,

Poporul nostru înțelege să fie singur stăpîn pe soarta sa. Oricine s-ar împotrivi hotărîrii noastre liber luate și care nu atinge drepturile nimănui este un dușman al neamului nostru. Ordon armatei și chem poporul să lupte prin orice mijloace și cu orice sacrificii împotriva lui. Toți cetățenii să se strîngă în jurul tronului și al guvernului pentru salvarea patriei. Cel care nu va da ascultare guvernului se opune voinței poporului și este un trădător de țară.

DECLARAȚIA GUVERNULUI

Guvernul care se înfățișează astăzi țării, format din reprezentanții a patru partide politice: Național Liberal, Național Țărănesc, Partidul Comunist și Social Democrat, unite în Blocul Național Democratic, a fost însărcinat de către majestatea sa regele Mihai I să preia conducerea statului în cele mai grele și hotărîtoare împrejurări pentru soarta poporului român. Regimurile dictatoriale de pînă acum, violentînd în mod permanent voința țării, au pus în primejdie, prin întreaga lor politică nefastă, însăși existența României ca stat. Astăzi dictatura a fost înlăturată. Poporul reintră în drepturile lui. Regimul politic pe care îl vom înfăptui va fi un regim democratic în care libertățile publice și drepturile cetățenești vor fi garantate și respectate. În domeniul politicii externe, prima măsură luată de guvern a fost acceptarea armistițiului cu Națiunile Unite. Prin reprezentanții autorizați, guvernul Uniunii Sovietice și guvernele din Marea Britanie și Statele Unite au garantat independența României și în cadrul suveranității respectate, neamestecul lor în viața noastră de stat. Ieșirea noastră din războiul dus alături de puterile pactului tripartit și încetarea ostilităților împotriva Uniunii Sovietice sînt hotărîri menite să împiedice o sigură și inevitabilă catastrofă națională. România consideră de azi înainte Națiunile Unite ca națiuni prietene. Recunoașterea de către guvernele din Moscova, Londra și Washington a nedreptății făcute României prin dictatul de la Viena deschide posibilitatea ca armatele românești, alături de armatele aliate, să elibereze Transilvania de nord de ocupația străină......

DECRET DE AMNISTIE

Avînd în vedere prevederile decretului lege nr. 3072 din 6 septembrie 1940

Am decretat și decretăm:

Art. 1 - Se amnistiează toate infracțiunile prevăzute de Codul penal, Codul justiției militare și legile speciale, încercate sau săvîrșite după 1 ianuarie 1918, care prin scopurile urmărite și mijloacele întrebuințate sînt politice, fie că au rămas nedescoperite, fie că se găsesc în curs de cercetare, de instrucție, de judecată sau sînt definitiv judecate și indiferent dacă au fost și sînt de competența instanţelor civile sau militare.

Art. 2 - Sînt exceptați de la beneficiile amnistiţiei toţi acei care după 1 ianuarie 1934 s-au făcut vinovați de încercarea sau săvîrșirea unei infracțiuni politice, ca autori materiali sau morali, ca tăinuitori sau complici de asasinate în masă sau individuale, de omor, cazně, schilodiri, furt, jaf, prădăciuni și dare de foc sau care sub pretextul unei activități politice au urmărit asemenea scopuri.

Art. 3 - Se amnistiază toate infracțiunile încercate sau, săvîrșite de militari sau civili după 1 ianuarie 1918, prevăzute de Codul justiției militare și de alte legi speciale, fie că au rămas nedescoperite fie că se găsesc în curs de cercetare, de instrucție, de judecată sau sînt definitiv judecate după cum urmează: dezertare (art. 545-557 C.J.M.) nesupunerea la încorporare (art. 542-544), distrugerea de efecte militare (art. 558-568 C.J.M.), precum și cele prevăzute și pedepsite de art. 569, 570-609, 611-612, 615-617, 619, 498-503 - C.J.M.; apoi infracțiunile încercate sau săvîrșite după 1 ianuarie 1930 și cuprinse în legile speciale: Decretul-Lege din 27 februarie 1940 cu modificărilile ulterioare, privind rechizițiile, Legea spionajului din 26 iunie 1930, Legea pentru apărarea antiaeriană, legile și decretele lege în directă legătură cu mobilizarea și războiul din 1941-1944, precum și cele prevăzute în ordonanțele militare indiferent dacă dispozițiile lor se aplică militarilor sau civililor......

MIHAI I.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI

General de corp de armată adjutant Constantin Sănătescu

MINISTRU DE JUSTIȚIE Lucrețiu Pătrășcanu

Desfăşurată în perioada 29 noiembrie-3 decembrie 2017, au murit peste 250 de mii de soldaţi ai armatei române

Bătălia de pe Argeş şi Dâmboviţa pentru apărarea Bucureştiului, uitată de clasa politică românească

Anul acesta, 2018, la sfârşit de an centenar, foarte puţine măsuri au fost luate pentru comemorarea acestei mari bătălii de pe Argeş şi Dâmboviţa, catalogată de istorici militari precum G-ralul Berthelot sau generalul Alexeev, comandant rus, au catalogat-o drept cea mai mare bătălie câştigată de armata română în primul război mondial. Trebuie precizate câteva elemente uitate acum după 100 ani de clasa politică Argeşeană şi Dâmboviţeană. Comandantantul acestei mari operaţiuni a fost generalul Constantin Prezan, care a întocmit „Planul bătăliei de la Argeş şi Dâmboviţa". La această bătălie au luat parte peste 500 de mii de soldaţi şi militari, iar pierderile în cele 10-15 zile cât s-a desfăşurat pregătirea şi desfăşurarea bătăliei, s-au ridicat la cca. 250 de mii de morţi. Putem spune fără să greşim că bătălia de la Argeş şi Dâmboviţa a fost un adevărat măcel asupra soldaţilor români prost înarmaţi, cu mijloacele moderne ale perioadei, faţă de puternica armată germană condusă strălucit de Mareşalul Manchester. Mai trebuie făcută precizarea asupra unui eveniment esenţial de care generaţia actuală de elevi, studenţi şi tineri ar trebui să o cunoască. Primul război mondial a fost declarat de statul român la 14 august prin declaraţia de război ordonată de Consiliul de Coroană, la care au luat parte cabinetul condus de Ion I.C. Brătianu. Declaraţia de război a fost făcută la ora 20,45 de ministrul plenipotenţial român de la Viena Mavrocordat. Trupele române masate la graniţa de pe Munţii Carpaţi, au trecut rapid Munţii carpaţi şi în doar 24 de ore au pătruns destul de adânc în inima Imperiului Austro-Ungar prin punctele de frontieră de pe Jiu, Bran, Predeal, trecătorile din Munţii Carpaţii de Răsărit. De la început, trebuie făcută o precizare foarte importantă asupra faptului că Guvernul României de la această dată nu a avut în vedere în primele zile şi chiar luni ale începutului războiului de posibilitatea atacării de către Bulgaria şi Turcia a graniţei de sud, după războiul din 1913 când România şi-a recuperat de la Bulgaria judeţele tradiţionale, Dorostor şi Kaliacra. În aceste condiţii, graniţa de sud a României nu era aptă să ducă un război împotriva unor forţe superioare numeric dar şi tehnic. Deşi România nu era angajată în război împotriva germaniei, iar declaraţia de război a fost doar împotriva Imperiului Austru-Ungar care stăpânea Transilvania de peste 600 ani, Germania a sprijinit cu forţe şi armament armate austru-ungare, iar la începutul anului 2017, a venit cu forţe puternice în sprijinul Bulgariei şi Turciei. Aceste două state aveau nişte poliţe de plătit României prin înfrângerea Turciei în războiul din 1877 la Plevna. Datorită armatei germane, armata română a fost obligată să oprească ofensiva din Transilvania şi să disloce forţe militare pentru apărarea graniţei de sud din Dobrogea şi pe Dunăre unde ne atacau Turcii, Bulgarii şi nemţii. A avut loc dezastrul militar de la Turtucaia unde armata română formată în principal din rezervişti, a fost aproape distrusă lăsând pe câmpul de luptă mii de morţi. Deşi frontul de sud avea un general vestit, respectiv generalul Prezan, acesta neavând soldaţi şi tehnică suficientă a ordonat retragerea planificată până la graniţa naturală Dunărea. Presiunea armatelor germane din sud a determinat puternice lupte date pentru apărarea Bucureştiului şi respectiv pentru apărarea conducătorilor statului, respectiv Guvernul şi Regele. În aceste condiţii Regele şi Guvernul s-au retras la Iaşi iar trupele agresoare de această dată au început lupta pentru cucerirea Bucureştiului şi a teritoriului între Dunăre şi Carpaţi. Aceste lupte au durat până la începutul lunii octombrie când a început pregătirea pentru marea bătălie purtând numele „Bătălia de pe Argeş şi Dâmboviţa".

Generalul Constantin Prezan şi armata română - eroi de care naţiunea română trebuie să-şi amintească acum, după 100 de ani

Pentru ca cititorii să înţeleagă, trebuie să spunem câteva cuvinte despre personalitatea generalului Constantin Prezan. S-a născut la 27.01.1861 în Comuna Butimanu şi a decedat la 27 august 1942. Domnia sa a fost un militar de carieră absolvind Şcoala de Ofiţeri de Infanterie şi Cavalerie din Bucureşti în anul 1880, activând mai întâi la batalionul de geniu, după care a urmat cursurile şcolii speciale de artilerie din Bucureşti. A fost trimis apoi în Franţa în 1892 pentru specializare, fiind avansat în 1895 şi numit comandant al „Cetăţii Bucureşti". Generalul Prezan este cel care a contribuit la accelerarea lucrării de construcţie a forturilor de apărare din jurul capitalei respectiv a constuit linia de cale ferată de centură pentru apărarea Bucureştiului care a fost dotată cu câteva trenuri blindate, având pe ele artilerie terestră şi mitraliere împotriva aviaţiei. În 1904 a fost comandantul unei brigăzi de infanterie şi avansat colonel. Apoi general de divizie şi apoi avansat la gradul de genral de brigadă, participând la cel de-al doilea război balcanic din 1913. A condus doi ani armata de nord din Carpaţii Orientali, dar cea mai importantă luptă pe care a condus-o, pentru acre a intrat în istorie, este legată de „ Bătălia pentru Bucureşti". Această operaţiune militară „**defensiv-ofensivă**" viza nimicirea forţelor puterilor centrale din Câmpia Munteană venită de peste Dunăre din Sud. La 5 decembrie 1916 i s-a încredinţat funcţia de şef al marelui Stat Major General. El a elaborat cu sprijinul unor comandanţi militari, planurile operaţiilor militare privind bătăliile ulterioare de la Mărăşti, Mărăşeşti şi Oituz din 1918. Tot el, la terminarea războiului, în 1918, a răspuns de operaţiunea de demobilizare temporară a trupelor române impusă prin Pacea de la Bucureşti în 1918. De numele Generalului Prezan se leagă coordonarea operaţiunilor de alungare a trupelor străine de pe întreg teritoriu naţional între anii 1918-1919, respectiv alungarea trupelor şi dezarmarea trupelor bulgare, turceşti şi germane de pe teritoriul României. Pentru merite deosebite a fost avansat Mareşal în anul 1930, fiind de asemeni senator de drept şi membru de onoare al Academiei române. Aşa ştia conducerea statului dintre cele două războaie mondiale să-şi preţuiască eroii care a contribuit la crearea statului naţional unitar, indivizibil creat la 1 decembrie 1920. Sigur că despre Bătălia despre Argeş de care Ministerul Învăţământului o neglijează în totalitate în manualele de istorie putem să spunem foarte multe lucruri, numai că, nici chiar Guvernul sau Parlamentul, dar nici chiar conducerea judeţelor Argeş şi Dâmboviţa, o neglijează. În prezent, la Ministerul Culturii, s-au depus peste 500 de proiecte prin care statul alocă peste 150 milioane lei în anul centenar, în schimb, niciunul dintre aceste proiecte nu are nicio legătură cu marea bătălie de pe Argeş şi Dâmboviţa care a oprit înaintarea armatelor germane şi bulgare din sud, stabilizând frontul de la Iaşi, Mărăşeşti, Focşani şi Oituz. Despre Generalul Prezan s-a vorbit la televizor doar în treacăt, iar despre divizia 3 staţionată în Piteşti, condusă ulterior de Mareşalul Antonescu, nu se mai suflă un cuvânt. Aceasta în condiţiile în care în Argeş au existat două regimente, iar în Dâmboviţa două regimente care în primele ore ale războiului au dat primii eroi din Primul Război Mondial. Poate că domnul preşedinte Manu sau parlamentarii de Argeş sau domnul prefect, sau parlamentarii de Dâmboviţa, sau primarii pe teritoriul cărora s-au desfăşurat marile lupte de pe Argeş şi Dâmboviţa în primul război mondial, acum la sfârşitul anului centenar, vor face tot ceea ce este posibil pentru ca memoria celor peste 250 de mii de morţi căzuţi pe câmpurile de luptă pentru reîntregirea neamului, se vor sesiza. Este necesar ca şcolile argeşene şi dâmboviţene să întreprindă acţiuni de conştientizare a sacrificiului suprem făcut de ostaşii armatei române în marea confruntare privind luptele pentru apărarea Capitalei Bucureşti.

(continuare în numărul viitor)

D. BOŢILĂ

O fi bine? O fi rău?

„Stafia homosexualilor şi lesbienelor“ circulă puternic în Europa... molipsind şi România

„Adam şi Eva“ stă la baza existenţei umane şi nu homosexualismul

La baza civilizaţiei omeneşti au stat religiile indiferent de multitudinea lor. România, prin daci s-a numărat printre primele naţiuni Europene care s-au „civilizat blând“ adoptând cea mai blândă religie de pe glob, religia ortodoxă. La baza ei au stat cele 10 porunci printre care cele care au dezvoltat: bunătatea, supunerea faţă de religie şi faţă de stăpânire, dar şi perceptele biblice „să fii drept, să-ţi iubeşti aproapele, să nu curvăsăreşti“ şi alte percepte care au stat la baza dezvoltării naţiunii geto-dacice. Una dintre perceptele biblice de care s-a ţinut cont a fost perceptul „**din pământ te-ai născut, în pământ te vei duce**“. La început, Dumnezeu l-a făcut pe Adam, apoi a urmat Eva, iar din dragostea dintre ei a luat naştere mulţimea de oameni. După o perioadă de timp, copii lui Adam şi Eva au trebuit să se „împreune între ei“, chiar frate şi soră. După aceea, s-a recunoscut gradul de rudenie între părinţi, fraţi şi rude mai îndepărtate. În aceste condiţii era o blasfemie ca fraţii şi rudele foarte apropiate să aibe relaţii „**de înmulţire**“, în condiţiile în care după porunca Dumnezeiască „**să se facă lumină şi lumină se făcu**“, iar bunul Dumnezeu a spus oamenilor să se înmulţească şi să populeze acest pământ bucurându-se de roadele sale. Chiar cu mult înainte de Christos au avut loc războaie şi migraţii ale popoarelor pe care istoria doar le nominalizează fără a li se analiza cauzele. Foarte multe sute de ani şi chiar mii de ani oamenii au fost în războaie, în consecinţă, bărbatul care era făcut pentru procreere nu a avut posibilitate să beneficieze de acest act absolut revoluţionar pentru omenire. În aceste condiţii, a luat fiinţă „homosexualitatea“, adică relaţiile dintre doi bărbaţi. Facem precizarea asupra faptului că aceste relaţii, niciodată religia ortodoxă nu le-a acceptat. Drept urmare, preoţii în religia ortodoxă au voie să se căsătorească, au voie să facă copii, mai puţin breasla călugărilor şi a Înalţilor ierarhici ai bisericii ortodoxe de la Episcopi, Mitropolit sau Patriarh. Cu alte cuvinte, ierarhii superiori ai bisericii se numărau numeric foarte foarte puţin şi doar cei care iubeau cu adevărat perceptele bisericeşti trebuiau să suporte „vicisitudinile“ vieţii monahale. În schimb, la marea schismă dintre religia catolică şi ortodoxă, la primii, respectiv catolicii, vicisitudinile vieţii monahale continuă până la cel mai mic ierarh, respectiv preotul, care nu avea dreptul să se căsătorească. În rândurile de faţă nu avem posibilitatea să facem o analiză medicală a celor două curente ale modernismului perioadei actuale, respectiv la bărbaţi homosexualismul şi la femei lesbianismul, adică relaţia dintre două femei care se iubesc sexual şi nu din creier, ca sentimente umane. Aşa cum am precizat, nu facem o analiză a celor două fenomene, doresc doar să mai fac precizarea că homosexualismul în decursul istoriei ultimilor 1000 ani a apărut în primul rând la condamnaţii din închisori, atât femei cât şi bărbaţi. La apariţia lui Christofor Columb se pare că corăbiile piraţilor lăsau pe terenuri pustii în insule sau pe teritorii nedescoperite pe prizonierii care nu doreau să-i omoare. Ori, piraţii, este ştiut din istorie că ei nu omorau femeile, ele erau folosite pentru plăcerile carnale, iar la mahomedani ca şi în prezent, oamenii bogaţi având posibilităţi financiare au creat în decursul istoriei haremurile. În aceste haremuri femeile nu aveau niciun drept de existenţă umană sau de relaţii intime cu un bărbat. În aceste condiţii „**haremul**“ a stat la baza lesbianismului care a căpătat în prezent valenţe superioare de existenţă umană. Aşa cum l-am amintit pe Christofor Columb când acesta a descoperit pământul celor două continente americane, o parte din deţinuţii şi chiar criminalii din unele ţări mari navigatoare, precum: Portugalia, Anglia, Spania, chiar Italia şi Grecia sau unele ţări din nordul Europei care au deţinut colonii pe unele insule pe care le-au dominat şi pe care le domină şi în prezent. În aceste condiţii, o serie întreagă de oameni bărbaţi şi femei, pentru a nu fi omorâţi, au fost debarcaţi atât pe insule pustii cât şi pe marele continent american în care au luat fiinţă Statale Unite şi Canada. Acest fenomen de populare a continentului american, la început cu oamenii certaţi cu legea, bărbaţi şi femei. În aceste condiţii a apărut Continentul American ca „Pământ al Făgăduinţei“, mamă bună pentru toţi oamenii bărbaţi şi femei care încercau o viaţă nouă. În aceste condiţii a avut loc războiul dintre nord şi sud cu pierderi şi distrugeri de vieţi omeneşti. Pistolul şi moartea erau cuvinte de ordine şi, bravuri pentru bărbaţi care încercau să cucerească prin orice mijloace femeile. Cele precizate mai sus au constituit subiecte de istorie în filmele americane ştiute.

De ce? ... Pentru cine? ... Pentru ce?

Situaţia dezvoltării anarhice a Americii şi Canadei a durat aproape 300 de ani, timp în care americanii s-au civilizat cu pistolul pe care şi în prezent îl poartă legal şi statul american nu a putut să facă un referendum cu privire la portul armelor letale.

Pe Continentul American au apărut numeroase religii ca urmare a legilor permisive prin care cea mai importantă prevedere era

(continuare în pagina 6)

(urmare din pagina 5)

„**profitul**". Se putea face profit din orice, inlcusiv din religii şi din exploatarea sexuală a femeilor. Situaţia dezvoltării Americii şi canadei s-a făcut până la începutul primului război mondial. A urmat apoi o perioadă în care America era dominată de clanurile criminale şi de tip mafiot cunoscute în istorie, preluate de la mafia Siciliană din Europa. Perioada dintre cele două războaie mondiale, 1919-1936, a fost o perioadă prolifică pentru America dar şi de cristalizare a politicii interne. Este posibil ca aceste clanuri mafiote să aibă în spatele lor chiar unele femei certate cu morala pe care le folosea în diverse acţiuni privind lupta pentru putere. A venit cel de-al doilea război mondial, iar americanii au ştiut să-şi vândă „**imaginea de popor civilizat**" etalându-şi bogăţiile. După războiul pe care americanii l-au făcut „după perdea" lăsându-i pe nemţi şi ruşi ssă se omoare între ei, a venit în Europa prin Planul Marschal prin care se spunea că au venit să sprijine popoarele după război. Nimic mai fals. Americanii nu dau niciun zâmbet fără bani şi nici n-au dat vreodată. Şi-au împărţit Germania între interesele ruseşti şi americane iar Germania a devenit o colonie americană. Numai că, nemţii cât erau de zdrobiţi din punct de vedere economic şi militar, nu s-au lăsat înfrânţi de influenţa americană. Nemţoaicele niciodată nu au căzut „în paturile soldaţilor americani", decât cu multe sacrificii. Americanii au dominat Europa imediat după război cu bunele şi relele lor, am putea spune mai multe rele decât bune. Trebuie să facem o paranteză privind zguduirea Franţei prin Revoluţia Franceză, zguduire care nu s-a terminat nici în prezent. În acest context, Franţa a devenit după America cea mai permisivă ţară a desfrâului sexual unde homosexualitatea şi lesbianismul sunt la ele acasă. Ca putere dominantă, de peste 150 de ani Franţa a influenţat încă de la revoluţia din 1848 cultura şi modul de viaţă al „dacilor liberi" respectiv a românilor. Numai că, salvarea a venit atunci când a fost uns ca rege al României un neamţ, respectiv Carol I, apoi Ferdinand şi ultimul rege Mihai I care a fost într-adevăr un rege de viţă nobilă. Sigur că în perioada dintre cele două războaie, capitala Bucureşti, ca Micul Paris, a luat de la francezi în primul rând, marile excrocherii dar şi marile desfrâuri. drept urmare, la Bucureşti era o stradă în care prostituţia era la ea acasă, respectiv „**crucea de piatră**" cunoscută în toată lumea. Această stradă rău famată din România a ţinut până la 1 ianuarie 1948 când la cunducere a venit Regimul Bolşevic al lui Stalin. De la această dată a început Regimul de civilizare forţată a populaţiei după principiul arhicunoscut al dacilor „**bea Gligore, aghiasmă**". Am spus aghiasmă pentru că niciodată în istoria milenară a României femeia romăncă a fost întotdeauna „**păstrătoarea familiei, păstrătoarea perceptelor religioase**", menirea ei-creşterea şi educarea „**produsului finit din dragoste**", copiii. Sigur este faptul că în fiecare comună exista şi câte o femeie nu certată cu morala, ci femeie care trăia de pe urma prostituţiei. Numai că, acestea erau foarte puţine. Sigur, este la fel de adevărat, că erau necesare şi aceste moduri de care religia închidea ochii. Acest lucru este dovedit de faptul că fetele se măritau la vârste de la 14 ani până aproape 20 de ani. După vârsta de 20 şi ceva de ani fetele erau considerate bătrâne. Acest lucru era necesar medical pentru a se asigura atât perpetuarea poruncii lui Dumnezeu „**înmulţiţi-vă**". Numai că Dumnezeu nu a precizat până când. Cert este că în prezent populaţia globului a depăşit 7 miliarde de oameni iar societăţile au încercat prin diverşi filozofi să găsească modalităţi de rezolvare în ceea ce priveşte situaţia alimentară devenită din ce în ce mai grea pentru omenire. Este cunoscută teoria filozofică a lui Malthus privind relaţia dintre înmulţirea populaţiei şi mijloacele de existenţă. Soluţia la această înmulţire au fost războaiele din ce în ce mai pustiitoare iar mai târziu, când lumea este condusă de „masoneria nevăzută" când, este posibil, să existe laboratoare care produc bacterii din ce în ce mai puternice care vor decima lumea în viitor. Acum câteva sute de ani era holera la modă în Europa sau la o parte din Asia sau difteria şi alte boli care cu greu puteau fi ţinute în frâu. Acum, în ultimii 30 de ani, după ce România în aşa zisa dictatură era ţara cea mai prosperă, cea mai curată, cu o civilizaţie şi o medicină şi ştiinţă deosebite pentru omenire, a ajuns acum în ultimii 30 de ani, „marea nenorocire a Europei". Este cunoscut că primele distrugeri ale economiei româneşti care au început cu distrugerea armatei pentrua nu ne putea apăra, apoi distrugerea sistemului bancar românesc prin Mugur isărescu, continuând cu privatizarea impusă de la Bruxelles, prin care economia românească prosperă a fost distrusă până în temelii, inclusiv clădirile. A fost distrusă cultura iar mijloacele media au promovat plecarea femeilor tinere în masă, unele dintre ele practicând prostituţia la nivel chiar planetar. Din rândul acestora, au fost racolate de către unele curente mafiote femei pentru practicarea lesbianismului şi a relaţiilor sexuale „împotriva naturii". În acest context a apărut lesbianismul, pentru ca apoi să se dezvolte prostituarea bărbaţilor prin relaţiile homosexuale.

Drepturile homosexualilor şi a lesbienelor

Recent, o parte din clasa politică, dându-şi seama de catastrofa în care se află statul român ca urmare a propagandei unor ţări puternice din vest, Parlamentul României, ca urmare a unor strângeri de semnături, cca. trei milioane şi două sute de mii, au hotărât să iniţieze un referendum cu privire la „moralitatea naţiunii române". Acestea le-au numit „Referendum pentru definirea familiei". În acest referendum se preciza cu claritudine faptul că este necesar ca în Constituţie să se precizeze că în actul legislativ al căsătoriei, aceasta să se facă între „**un bărbat şi o femeie**". De ce a fost necesară această precizare? În decursul ultimilor zeci de ani, după modelul unor ţări, şi în România au apărut unii oameni care aveau relaţii cu animale. Drept urmare, a apărut aşa-zisa **zoofilie**. În special o parte destul de mică din artiste nu s-au căsătorit niciodată, relaţiile lor bazându-se pe fenomenul lesbianism. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu o parte din bărbaţi care au considerat relaţiile „împotriva naturii", mai necesare decât relaţiile dintre un bărbat şi o femeie. Aş aminti doar existenţa unor fenomene şi în România, chiar în timpul Regimului Comunist. Sigur că spaţiul nu ne permite să dezvoltăm aceste teze filozofice sau „teze de sănătate pentru om". Sigur că relaţiile dintre doi bărbaţi sau două femei, intră în sfera medicală, lucru recunoscut. Homosexualii şi lesbienele sunt recunoscuţi în medicină ca irascibili, lesbienele sunt deosebit de violente între ele, toate persoanele din aceste categorii sunt foarte uşor irascibile şi pot genera accese de furie cauzatoare de moarte. În aceste condiţii, considerăm fără să greşim, că homosexualitatea şi lesbianismul sunt boli care pot fi tratate medical la psiholog şi psihiatru. În aceste condiţii, facem precizarea că religia ortodoxă este total împotriva acestor fenomene care vor contribui în viitorul nu prea îndepăratat la distrugerea societăţii omeneşti. datorită celor spuse mai sus, în continuare, vom prezenta pe scurt un material apărut pe internet. În acest material trimis de col. V. Zărnescu, având ca titlu „**Termenul homosexual- o crasă dezinformare**" sunt prezentate destul de larg chiar motivele care determină fenomenul nociv pentru România privind practicarea „prostituţiei" prin homosexualitate şi lesbianism.

D. BOŢILĂ

Ce trebuie să ştim despre ATOM, care stă la baza existenţei vieţii?

Un atom este cea mai mică unitate constitutivă a comune care are proprietățile unui . Orice , , și este compus din atomi neutri sau . Atomii sunt foarte mici; dimensiuni tipice sunt în jur de 100 pm (a zecea miliardime dintr-un metru). Atomii nu au limite bine definite, și există diferite moduri de a defini dimensiunea, care dau fiecare valori diferite, dar apropiate ca valoare. Fiecare atom este format dintr-un și din unul sau mai mulți legați de nucleu. Nucleul este format din unul sau mai mulți și, de obicei, dintr-un număr similar de . Protonii și neutronii se numesc . Peste 99,94% din masa unui atom este concentrată în nucleu. Protonii au pozitivă, electronii au sarcină electrică negativă, iar neutronii nu au sarcină electrică. Dacă numărul de protoni este egal cu cel de electroni, atunci atomul este neutru din punct de vedere electric. Dacă un atom are mai mulți sau mai puțini electroni decât protoni, atunci acesta are un o sarcină totală negativă, respectiv pozitivă, și se numește . Electronii unui atom sunt atrași de protonii din nucleul atomic de o . Protonii și neutronii din nucleu sunt atrași unul de celălalt printr-o altă forță, , care de obicei este mai puternică decât forța electromagnetică de respingere ce acționează între protonii încărcați pozitiv. În anumite circumstanțe, forța electromagnetică de respingere poate deveni mai puternică decât forța nucleară, și nucleonii pot fi astfel scoși din nucleu, lăsând în urmă un element diferit: rezultă în . Numărul de protoni din nucleu definește căruia îi aparține atomul: de exemplu, toți atomii de conțin 29 de protoni. Numărul de neutroni definește elementului. Numărul de electroni influențează proprietățile ale unui atom. Atomii se pot atașa de unul sau mai mulți alți atomi prin pentru a forma , cum ar fi . Capacitatea atomilor de a se asocia și disocia este responsabilă pentru cele mai multe dintre modificările fizice observate în natură, și este subiectul disciplinei.

Primele teorii bazate pe dovezi

La începutul anilor 1800, s-a folosit conceptul de atomi pentru a explica de ce reacționează întotdeauna în raporturi de numere întregi mici. De exemplu, există două tipuri de : unul este 88,1% staniu și 11,9% oxigen, iar celălalt este 78,7% staniu și 21,3% oxigen [și, respectiv,]. Acest lucru înseamnă că 100 g de staniu se vor combina fie cu 13,5 g, fie cu 27 g de oxigen. 13,5 și 27 sunt în raport de 1:2, un raport de numere întregi mici. Acest model comun în chimie a sugerat că elementele care reacționează în

(continuare în pagina 8)

TABELUL LUI MENDELEEV

Grupă / Perioadă	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1	1 H																	2 He
2	3 Li	4 Be											5 B	6 C	7 N	8 O	9 F	10 Ne
3	11 Na	12 Mg											13 Al	14 Si	15 P	16 S	17 Cl	18 Ar
4	19 K	20 Ca	21 Sc	22 Ti	23 V	24 Cr	25 Mn	26 Fe	27 Co	28 Ni	29 Cu	30 Zn	31 Ga	32 Ge	33 As	34 Se	35 Br	36 Kr
5	37 Rb	38 Sr	39 Y	40 Zr	41 Nb	42 Mo	43 Tc	44 Ru	45 Rh	46 Pd	47 Ag	48 Cd	49 In	50 Sn	51 Sb	52 Te	53 I	54 Xe
6	55 Cs	56 Ba	71 Lu	72 Hf	73 Ta	74 W	75 Re	76 Os	77 Ir	78 Pt	79 Au	80 Hg	81 Tl	82 Pb	83 Bi	84 Po	85 At	86 Rn
7	87 Fr	88 Ra	103 Lr	104 Rf	105 Db	106 Sg	107 Bh	108 Hs	109 Mt	110 Ds	111 Rg	112 Uub	113 Uut	114 Uuq	115 Uup	116 Uuh	117 Uus	118 Uuo
			57 La	58 Ce	59 Pr	60 Nd	61 Pm	62 Sm	63 Eu	64 Gd	65 Tb	66 Dy	67 Ho	68 Er	69 Tm	70 Yb		
			89 Ac	90 Th	91 Pa	92 U	93 Np	94 Pu	95 Am	96 Cm	97 Bk	98 Cf	99 Es	100 Fm	101 Md	102 No		

s p d f

Scientia.ro

(urmare din pagina 7)

număr întreg multiplu de unități discrete - cu alte cuvinte, atomi. În cazul oxizilor staniului, un atom de staniu se va combina cu unul sau doi atomi de oxigen. Se credea că teoria atomică ar putea explica de ce apa absoarbe gaze diferite în proporții diferite. De exemplu, s-a constatat că apa absoarbe mult mai bine decât absoarbe . Ipoteza se datora diferențelor de masă și configurație între particulele gazelor respective și moleculele de dioxid de carbon (CO_2) sunt mai grele și mai mari decât moleculele de azot (N_2).

Structura atomului. Tabelul lui Mendeleev

În cele ce urmează vom vorbi despre structura atomului, spectrometrul de masă, cât şi despre tabelul periodic al elementelor, cunoscut şi sub numele de „Tabelul lui Mendeleev", după numele chimistului rus care l-a construit în anul 1869.

I. Definiţiile elementului chimic, atomului şi a compusului chimic

Un element chimic este o substanţă care nu poate fi descompusă mai departe în două sau mai multe substanţe. Atomul este cea mai mică particulă, neutră din punct de vedere electric, care compune un element chimic şi păstrează proprietăţile chimice ale elementului respectiv. Un compus chimic este format din două sau mai multe elemente chimice.

II. Structura atomului

Am văzut ce este un atom. Acum haideţi să vedem din ce este compus un atom. Atomii sunt compuşi din protoni, neutroni şi electroni. Protonii sunt situaţi în nucleul atomului şi au sarcină electrică pozitivă. Şi neutronii sunt situaţi tot în nucleu, dar aceştia nu au sarcină electrică. Protonii şi neutronii mai sunt cunoscuţi şi sub denumirea de nucleoni. Electronii formează un larg nor electronic ce înconjoară nucleul. Aceştia sunt de aproximativ 1800 de ori mai puţin masivi decât protonii şi neutronii. Electronii au sarcină electrică negativă. Desigur, protonii şi neutronii sunt formaţi din particule subatomice mai mici, dar acest lucru nu afectează felul în care atomii se comportă în reacţiile chimice, deci nu vom trata acest aspect în cadrul acestei prezentări. Configuraţia electronică este cea care stabileşte cum se comportă un atom în cadrul unei reacţii chimice. Atomii unui element cedează, donează sau pun în comun electroni cu alţi atomi în timpul reacţiei. Numărul de protoni nu este niciodată afectat într-o reacţie chimică. Dacă numărul protonilor dintr-un atom s-ar schimba, atunci atomul ar deveni un atom al altui element chimic. Acest lucru nu se întâmplă în reacţiile chimice. Imaginea unui atom al elementului beriliu, cu patru electroni şi patru protoni. Pe imagine sunt indicaţi electronii ce orbitează nucleul, precum şi nucleul atomic format din protoni şi neutroni.

III. Izotopii

Atomii sunt caracterizaţi prin două numere. Numărul atomic Z (numărul protonilor din nucleu) şi numărul de masă A (numărul nucleonilor). Izotopii sunt specii ale aceluiaşi atom, ce au numărul atomic egal, dar un număr de masă diferit. Ei au un număr diferit de neutroni în nucleu. Izotopii aceluiaşi atom au proprietăţi chimice identice, dar au proprietăţi fizice diferite.

IV. Spectrometrul de masă

Masele atomilor, moleculelor şi fragmentelor de molecule pot fi măsurate cu ajutorul spectrometrului de masă. Tot aerul din spectrometru este pompat afară mai întâi. Apoi o mostră a unui element sau compus, aflată în stare gazoasă, este introdusă în spectrometrul de masă. Este bombardată cu electroni pentru ca atomii ce o compun să fie transformaţi în ioni pozitivi. Apoi, ionii sunt acceleraţi de un câmp electric, iar mai apoi traiectoria lor este schimbată de un câmp magnetic. Odată schimbată traiectoria ionilor, începe detectarea lor. Ionii cu masă mai mică sunt detectaţi primii. Detectorul este conectat la un calculator care calculează raportul dintre masa şi sarcina fiecărui ion, precum şi abundenţa sa relativă faţă de cea a celui mai abundent ion. Aceasta este convertită într-un procent pentru fiecare ion. Spectrometrele de masă sunt folosite şi în datarea cu carbon-14 sau sunt trimise în spaţiu, la bordul sondelor spaţiale, pentru a studia compoziţia atmosferei diverselor corpuri cereşti.

V. Configuraţia electronică

Configuraţia electronică a unui atom descrie aranjarea electronilor săi în diferiţi orbitali. Un orbital este pur şi simplu acel loc din spaţiu unde este cel mai probabil să găsim un electron. Se cunosc patru feluri de orbitali: s, p, d şi f. Forma orbitalilor de tip d şi f este destul de complexă şi nu este studiată la nivel de liceu. Dar forma orbitalilor de tip s şi p trebuie cunoscută.

VI. Tabelul periodic al elementelor

Înţelegerea tabelului periodic al elementelor, construit de chimistul rus Mendeleev, este necesară pentru înţelegerea chimiei. Tabelul este compus din 18 grupe şi 7 perioade.

a. Grupele

Grupele sunt coloanele verticale din tabel. În grupe, elementele au proprietăţi similare sau chiar identice. Primele două grupe formează blocul de elemente **s**. Aceste elemente au ultimul electron într-un orbital de tip **s**. Prima grupă este grupa metalelor alcaline, iar cea de-a doua este grupa metalelor alcalino-pământoase. Elementele din grupele III-XII formează blocul elementelor **d**, având ultimul electron într-un orbital de tip **d**. Acestea sunt grupele metalelor tranziţionale. Elementele din grupele XIII-XVIII formează blocul elementelor **p**, elemente ce au ultimul electron într-un orbital de tip **p**. Grupa a XVII-a este cunoscută ca şi grupa halogenilor, iar ultima grupă, a XVIII-a, este grupa gazelor rare sau nobile. Acestea din urmă sunt foarte slab reactive, având ultimul strat electronic complet. Astfel, ele nu au nevoie nici să cedeze, nici să primească electroni pentru a avea ultimul strat complet. Desigur, există şi un bloc al elementelor cu ultimul electron într-un orbital de tip **f**, acestea sunt lantanidele şi actinidele. Ele sunt trecute sub tabelul periodic. Lantanidele sunt cunoscute ca şi pământuri rare, iar actinidele ca şi pământuri rare radioactive.

b. Perioadele

Perioadele sunt liniile orizontale din tabel. Elementele dintr-o perioadă au acelaşi număr de straturi de electroni.

Kovesi, la un pas de „EŞAFOD“

Sinteza RAPORTULUI ministrului Justiţiei privind propunerea de revocare a şefei DNA

Au trecut aproape 4 ani de când preşedintele Iohannis a fost „**urcat pe tronul Preşedinţiei României**“ de către Germania. După 8 ani de conducere „bicefală“ a lui Traian Băsescu, a urmat o perioadă grea pentru clasa politică românească. Fără nicio discuţie, această clasă politică emanată după actul de la 22 decembrie 1989, act care rivalizează cu actul emis de Stalin la 30 decembrie 1947 când Regele Mihai a fost obligat să abdice. Greşeala lui Ceauşescu a fost că nu a renunţat la funcţie aşa cum au făcut ceilalţi conducători din fostele ţări sovietice. Regele a primit cele 10 vagoane cu lucruri personale, având libertatea de a pleca din ţară. salvându-şi viaţa. După el a urmat „potopul politic“, în urma căruia Stalin, prin Directiva NCVD emisă la jumătatea anului 1947, a dispus discreţionar „teroarea“ asupra clasei politice existente în România. Acelaşi lucru s-a întâmplat nu imediat după 22 decembrie 1989, ci mai târziu, printr-un plan diabolic pus la cale probabil cu mulţi ani înainte de cele 15 state care au transformat Uniunea Cărbunelui şi Oţelului în aşa-zisa „Uniunea Europeană“. De la început facem precizarea că această Uniune a reprezentat pentru majoritatea statelor din Europa dominate de 3 puteri, repsectiv: Germania, Franţa şi Anglia. Acestea şi-au impus punctele de vedere economice, politice şi militare, aflându-se sub supravegherea SUA. Sigur este faptul că Ceauşescu reprezenta în politica Europeană „CUIUL LUI PEPELEA“ aşa cum spune un vechi proverb românesc. Acest CUI reprezenta oprirea expansiunii către est a marilor puteri Europene, cu precădere Franţa şi Germania. Aceste două ţări, imediat după Revoluţia franceză, au avut ca ţel acapararea bogăţiilor din est, aceasta datorită faptului că vestul în afară de cărbune şi „ceva oţel“ nu prea mai avea cu ce supravieţui din punct de vedere economic. Datorită acestui lucru, Franţa a încercat prin războiul dus de Napoleon să distrugă Imperiul Ţarist Rusesc care se afla după conducerea strălucită a Ţarului petru cel mare într-o perioadă de expansiune nemaiîntâlnită în Europa. Nici „caizerii germani“ nu au stat pe gânduri. Şi lor „le-au mirosit“ bogăţiile din est. Numai că, nemţii aveau un precedent în est prin Imperiul Austro-Ungar care cucerise Transilvania. Am făcut această digresiune de aproape 200 de ani, având în vedere necesitatea de apropiere a ceea ce se întâmplă în ultimii 4 ani când Germania şi-a impus la conducerea României un „etnic german“ în persoana profesorului de fizică Klaus Iohannis. Că domnia sa a primit indicaţii din Germania nu putem ştii cu certitudine. Cu certitudine, în schimb, avem convingerea că actualul preşedinte al României, domnul Klaus Iohannis, a făcut tot ceea ce este posibil pentru ca România să devină o colonie supusă total ţărilor din vest, o bună parte din ele, aproape 30% de origine germanică. Acest lucru a început cu „alegerea peste noapte“ a lui Traian Băsescu care a înfiinţat în 2006 „axa Washington-Londra-Bucureşti“. În cadrul acestei axe, în 2006, Traian Băsescu a încercat oprirea expansiunii capitalului românesc în Europa. Mai mult decât atât, prin înfiinţarea DNA, doar prin „pixul“ doamnei Monica Macovei, fără să aibă vreun temei legal sau vreo aprobare de modificarea şi aprobarea unei instituţii devenite suprastatale în România. Da, aşa este. DNA a devenit o structură deasupra statului, inclusiv a Curţii Constituţionale. Amintim în acest sens arestarea unui membru al Curţii Constituţionale fără ca la arestare să existe „probe temeinice“. De la arestarea unui membru al Curţii Constituţionale (ceea ce nu s-a întâmplat în nicio ţară din lume), nu a mai fost decât un pas până la „**dictatura DNA**“ a Codruţei Kovesi. Sigur că această dictatură s-a bazat pe „aprobarea publică“ a celor 6 state influente din Europa, între care SUA, Germania, Olanda, Franţa, Anglia. Acestea aveau interese majore economice în România. Drept urmare, aveau interes ca România să aibă o clasă politică obedientă, în care să existe un partid politic „pro-occidental“, nu un partid care să reprezinte interesele României. În tot ceea ce a făcut DNA-ul prin doamna Codruţa Kovesi nu este altceva decât o distrugere a intereselor României care se poate realiza doar prin distrugerea clasei politice. Iar doamna Kovesi a făcut-o cu brio. Domnia sa nu a făcut altceva de când a venit domnul preşedinte Iohannis decât să aresteze şi să manifeste teroare în primul rând asupra clasei politice pentru ca aceasta să fie obedientă „DIRECTIVELOR“ venite de la Bruxelles. Cu cei 32 de eurodeputaţi din Parlamentul European, România este ca şi inexistentă. Prin intrarea la 1 ianuarie 2007 în UE, România şi-a semnat „actul distrugerii“ economică, militară şi politică, făcută timp de aproape 150 ani cu mari eforturi, trecând prin cele două războaie mondiale care ne-au adus distrugeri uriaşe. În mare aceasta este „sinteza“ situaţiei politice româneşti din ultimii 200 de ani, marterializată în prezent de o conducere dictatorială a actualului preşedinte Klaus Iohannis, care personal a impus „starea de distrugere totală“ a clasei politice autohtone. Să spună domnul preşedinte dacă nu etse adevărat. Însăşi prin apariţia la televizor, imediat criticând raportul prezentat de ministrul justiţiei opiniei publice în care prezenta cele 20 de puncte în care doamna Kovesi - procuror şef DNA a instituit cel mai odios sistem de anchete penale, toate doar împotriva clasei politice. În ziarul Reflector Argeşean, am prezentat în ultimii 10 ani materiale de mari distrugeri ale economiei româneşti. Îi amintim doamnei procuror general, personal şi nu instituţiei DNA pe care o conduce „cu forţa fizică“ ci nu „cu forţa minţii“. Calea ferată „Vâlcele-Rm. Vâlcea“ în care Guvernul României, a fost obligat să aloce firmei italiene SECOL suma de 300 milioane de dolari pentru această cale ferată. Unde sunt banii? Ancheta dezlănţuită de DNA a acoperit această mare fraudă. O altă dezvăluire trimisă la DNA pentru anchetă a fost patrimoniului Liceului Agricol din Curtea de Argeş prin care s-au volatilizat cele 270 ha donate de Regele Ferdinand acestui liceu. Şi DNA a tăcut. De cca. 7-8 ani ziarul a prezentat „distrugerea Complexului de Creşterea Bovinelor din Bascov-Argeş“. Aceste ruine se văd şi astăzi. Iar DNA a tăcut. Doamna Kovesi şi DNA la nivel central a interesat-o în primul rând „distrugerea fizică şi politică“ a preşedintelui Consiliului Judeţean Argeş care a îndrăznit să repare nişte şcoli după indundaţiile din 2005 în nişte localităţi din Argeş. Iar exemplele ar putea continua. În aceste condiţii, credem că cele 20 de puncte prezentate public de Ministrul Justiţiei Tudorel Toader sunt pertinente dovedesc fără niciun echivoc faptul că doamna Kovesi, în întreaga sa activitate de anchete, a avut în vedere doar distrugerea clasei politice şi nu sancţionarea unor infracţiuni economice. Acestea se întâmplă în toată lumea, cu precădere şi în ţările UE. Numai că acolo există „legea lobby-ului“ care apără pe politicieni să sprijine verbal unele legi necesare unor comunităţi. Acesta este pe scurt o trecere în tevistă a unui punct de vedere al ziarului Reflector Argeşean care îşi manifestă respectul faţă de orice instituţie de coerciţie a statului care apără proprietatea publică, care apără independenţa şi suveranitatea naţiunii române. Într-adevăr, instituţia Parchetului din România are şi unele greşeli fundamentale, ocupându-se de multe ori doar de fapte mărunte privind ordinea publică, scandaluri între „găşti de ţigani“ sau omoruri banale sau suspecte, etc. De aceea, prezentăm declaraţiile ministrului justiţiei privind cele 20 de puncte.

Finalul luptei preşedintelui Iohannis pentru distrugerea clasei politice româneşti

Ministrul Justiţiei, Tudorel Toader, a propus, joi, revocarea procurorului şef al DNA Codruţa Kovesi, după ce a prezentat un raport privind activitatea managerială de la DNA care s-a bazat pe 20 de categorii şi fapte. Printre acuzaţii se află: comportament excesiv de autoritar, discreţionar al procurorului şef al DNA, implicarea în anchetele altor procurori, prioritizarea dosarelor în funcţie de impactul mediatic. Documentul a fost blocat mai mult de 20 de ore, după ce site-ul instituţiei a fost nefuncţional, ministrul promiţând că va fi făcut public doar în formă online. Ce va decide Tudorel Toader în privinţa conducerii DNA? Raportul ministrului JUSTIŢIEI despre activitatea DIRECŢIEI conduse de Kovesi, prezentat public astazi. Raportul propriu-zis conţine declaraţiile făcute, joi seara, de ministrul Justiţiei, Tudorel Toader, în care a explicat care sunt motivele care au stat la baza deciziei sale de iniţiere a procedurilor de revocare a Laurei Codruţa Kovesi. Documentul conţine şi 11 anexe, decizii ale unor instituţii şi regulamente. Documentul a fost publicat pe site-ul ministerului după 21 de ore de la declaraţii. Raportul lui Toader privind activitatea managerială la DNA a ajuns la CSM. Raportul prezentat joi seara de ministrul Justiţiei Tudorel Toader, privind activitatea managerială de la DNA, a ajuns vineri după-amiază la Consiliul Superior al Magistraturii, acesta urmând să transmită un aviz consultativ. *„A fost înregistrată şi a intrat în circuitul administrativ. Nu au fost dispuse alte măsuri, incluzând vreun calendar“*, a declarat Florin Encescu, purtător de cuvânt al CSM. Secţia de procurori din cadrul CSM va trebui să dea un aviz consultativ privind cererea de revocare a procurorului şef al DNA, Laura Codruţa Kovesi. Şedinţa va avea loc, cel mai probabil, săptămâna viitoare. Avizul va fi transmis preşedintelui, care va lua decizia privind revocarea sau respingerea cererii lui Tudorel Toader. Alături de raport au fost ataşate 11 anexe. Acestea conţin articole din Codul Deontologic al magistraţilor, trei decizii CCR (privind conflictul juridic Guvern - Ministerul Public şi persoanelor care activează în instituţii ale statului nesubordonate Parlamentului de a se prezenta la o comisie de anchetă parlamentară), raportul de activitate al Ministerului Public pentru anul 2016, un raport al Comisiei de la Veneţia din anul 2010 şi un alt aviz al Comisiei, din anul 2012, privind OUG de modificare a Legii de funcţionare a Curţii Constituţionale şi la Ordonanţa de urgenţă a Guvernului de modificare şi completare a Legii privind organizarea şi desfăşurarea referendumului. De asemenea, în document se regăsesc raportul Inspecţiei Judiciare privind controlul de la DNA şi comunicatele Inspecţiei privind demararea controlului la DNA Ploieşti şi cel referitor la cercetarea disciplinară a Laurei Codruţa Kovesi. Ministrul Justiţiei a anunţat joi seara că după finalizarea declaraţiilor de presă, raportul care a stat la baza deciziei va fi publicat pe site-ul Ministerului Justiţiei. Platforma s-a blocat din cauza numeroaselor accesări, iar documentul nu a fost trimis prin e-mail jurnaliştilor acreditaţi şi nici reprezentanţilor CSM.

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 362 DIN 5-19 MARTIE 2018

O întrebare ce aşteaptă un răspuns

DE CE STATUL ROMÂN TREBUIE SĂ ADUNE „MORŢII” DIN DIVERSE MOTIVE ŞI MAI TREBUIE SĂ ŞI PLĂTEASCĂ?

Planeta este zguduită în prezent de foarte multe calamităţi pe care statele nu le pot preîntâmpina. În ultimii 25 de ani, populaţia României, datorită politicii Uniunii Europene de distrugere a României ca stat, de distrugere a tuturor întreprinderilor făcute cu sudoare în ultimii 100 ani, pentru ca România să devină o piaţă de desfacere a ţărilor din vestul Europei, acest fenomen a generat o migraţie masivă cu precădere a populaţiei tinere de cca. 3-4 mil. de cetăţeni. Unii dintre ei şi-au stabilit domiciliul cu acte în regulă, în statele respective, alţii locuiesc cu diverse permise de muncă emise de autorităţile statelor pe criterii etnice, religioase şi de foarte multe ori, economice. La aceşti cetăţeni români, nu le-a plăcut România, dorind „hazardul” şi o viaţă alta decât cea oferită de statul român. Sigur că migraţia este un fenomen propriu întregii omeniri şi chiar este stipulată ca un drept fundamental al existenţei umane. Numai că, în condiţiile în care un stat din Europa acceptă să ia de la alt stat „crema cetăţenilor acestui stat ca intelect şi forţă de muncă”, considerăm că are şi obligaţia, în condiţii deosebite cum ar fi al unui mare cutremur, să despăgubească cetăţenii altor state care muncesc la ei şi creează valori importante pentru PIB-ul ţării respective. Ce s-ar întâmpla dacă toate accidentele petrecute în cele 200 de ţări de pe glob Guvernul român ar cheltui pentru repatrierea cadavrelor, dar şi a deplasării familiilor sau a spitalizării, este posibil ca ceilalţi români rămaşi în ţară să devină ei cerşetorii Europei. Am făcut această precizare, adresând o întrebare unui coleg de breaslă pentru a afla dacă este corect sau nu ca statul italian să nu poată suporta despăgubirile pentru cetăţenii români stabiliţi în oraşul Amatrice care unii din ei sunt de foaret mulţi ani în acest loc. Nu ştim de ce îşi permite domnul prim ministru Cioloş să facă cheltuială din banii publici, decât doar, dacă dumenalui nu-i de ceea ce se întâmplă în România pentru că are dublă cetăţenie: franceză şi unguro-română. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu preşedintele României care „îl doare undeva de poporul român”, pentru că familia sa nu a dorit să trăiască în România, ci în germania. De aceea, am cerut şi o altă părere avizată a unui scriitor şi om de cultură, cu privire la corectitudinea poziţiei guvernului prin faptul că în Italia nu a avut loc o catastrofă, ci doar un cutremur care în România poate crea dezastre mult mai mari. Ceea ce s-a întâmplat la Amatrice cu cei cca. 300 de oameni răniţi, morţi şi dispăruţi, din care 11 morţi români, nu reprezintă un cataclism planetar. În aceste condiţii, credem că statul italian are suficiente resurse să repatrieze cele 11-12 cadavre, pe banii statului italian, nu ai celui român. Ce s-ar fi întâmplat şi cu celelalte foarte multe catastrofe din diverse ţări, în care guvernul român, obedient la tot ceea ce este de plătiti din bugetul statului plăteşte. Acest lucru nu este corect şi probabil ar trebui să îmbrace forma unei infracţiuni de abuz în serviciu din partea primului ministru şi al ministrului afacerilor externe. (D.B.)

„Dumnezeu îţi dă.. dar nu îţi bagă şi în sac“. Aţi vrut să trăiţi în altă ţară? Este treaba voastră, români!

Spre sfârşitul săptămânii trecute un cutremur de suptafaţă de 6,2 grade pe scara Richter, a provocat o adevărată catastrofă într-o zonă submontană din partea de mijloc a Peninsulei Italia: peste douăsutecincizeci de morţi şi un sat-Amatrice (orăşel antic) pus la pământ în proporţie de peste 90%. Între sinistraţi s-au aflat şi câteva zeci de familii de români care îşi duc viaţa şi necazurile pe acele meleaguri, împinţi de nevoia de a schimba o sărăcie lucie din vatra strămoşească cu o altă sărăcie puţin mai lustruită din meleaguri de speranţă. Între aceştia s-au înregistrat unsprezece morţi şi mai mulţi răniţi, aproape toţi din cei rămaşi în viaţă pierzându-şi acoperişurile şi bruma de agoniseală strânsă cu greutatea muncii şi chibzuiala sărăciei. Un necaz pe care nu-l poţi privi decât cu sinceră compasiune şi, în acelaşi timp, cu teama că azi-mâine natura, în veşnicia ei, ce nu ţine seama de nevoile şi de fragilitatea noastră ca vieţuitoare în splendoarea ei, să-şi joace tarantela tectonică şi pe meleagurile noastre. În ce mă priveşte, din cele câte am văzut pe reţelele de informare TV şi internet, o societate despre care avem informaţii că ne domină din punct de vedere economic, tehnologic, social şi al nivelului de trai (societatea italiană) nu s-a arătat foarte pusă la punct pentru a interveni în faţa unui asemenea dezastru natural. De aici grija ce ne-o facem acum, când ne gândim la posibilitatea mai mult decât virtuală de a ne confrunta cu un asemenea, niciodată dorit, cataclism. Răspunsul, deloc încurajator, ni l-a dat însuşi premierul tehnocrat, al cărui profil ipotetic este tare agreat de noul partid liberal, domnul Cioloş: „Doamne Fer´”. Da, acesta a fost răspunsul domniei sale. Adevărul este că, de vreun sfert de veac, numai în Cel de Sus ne-a mai rămas speranţa. Numai că ştiţi proverbul vechi românesc: „Dumnezeu îţi dă, dar nu-ţi bagă şi în sac”, ceea ce vrea să spună că Dumnezeu îşi dă puterea şi-ţi creează condiţiile să faci, dar n-o să vină niciodată să şi facă ceva în locul tău. Or, care este potenţa noastră de azi faţă de cea din 1977, ca să luăm doar acest reper? De la posibilităţile de organizare la soluţiile tehnice i tehnologice sunt toate nule. Acesta este adevărul gol-goluţ. Mă întorc şi spun: întreaga noastră compasiune pentru toţi sinistraţii din acea zonă a Italiei, inclusiv pentru cetăţenii de origine română ajunşi să locuiască pe acele meleaguri. Prin reprezentanţii instituţiilor statului român avem obligaţia să asigurăm tot sprijinul consular în raport cu statul italian şi, chiar, în caz de necesitate şi urgenţă de sprijin, să fim capabili să asigurăm cu celeritate sprijin medical de specialitate în ţara de origine. De aici însă şi până la excesul de sprijin (chiar declararea unui doliu naţional pe teritoriul României) mi se pare, cu toată responsabilitatea o spun, o exagerare dacă punem în balanţă cu indiferenţa pe care acelaşi stat român a dovedit-o în situaţii oarecum similare, când a fost vorba de marile inundaţii zonale sau marile alunecări de teren din anul acesta (ca să ne referim doar la acest interval) când n-a cerut nimeni doliu naţional şi nu s-a scrofoşit în niciun fel autoritatea centrală pentru a veni în sprijin. Să nu uităm că în cazul „Colectiv” de acum aproape un an, când statul, cu mijlaocele sale, fără să fi fost implicat în vreun fel în organizarea acelui concert, a acţionat aproape ireproşabil pentru salvarea a cât mai multora dintre cei care încă mai prezentau o speranţă, a fost totuşi acut criticat de „tinerii frumoşi şi liberi”, dar bine mobilizaţi, cu sarcina directă de a da jos acel guvern care acţionase, până atunci, ca o echipă. Iar criminalele acuze ce s-au adus bravului nostru corp medical a condus la situaţia că acum nu s-a mai putut interna un singur „mare ars”, nimeni nemaiavând curajul să se angajaze, astfel încât a fost nevoie să se apeleze la sprijinul medical din ţara vecină, Bulgaria. Şi, după ce aceştia au acceptat cu bunăvoinţa şi responsabilitatea profesionale, tot media românească a început să chiţăie denigrând condiţiile de spitalizare de la Sofia. Să nu ne mirăm, în asemenea situaţii, când în viitor să nu mai găsim soluţii de sprijin nici de la vecini. Culmea este că toate aceste necazuri şi toate aceste excese de „benevolenţă” provin, făcând mai mult rău şi deloc bine, de la lucrători cu gura, plătiţi pentru asta de forţe de ne-la-vedere, sau din sindromul de „vorbeşte gura fără ei”. Şi, ca să nu lungim vorba, să vă pun întrebarea de care vorbeam în titlu pentru a vedea dacă se încumetă cineva să dea răspunsul: „Oare dacă nu se apropia campania electorală se mai arăta «statul nostru de drept» şi tehnocrat să-şi arate excesele faţă de acei cetăţeni care, din proprie voinţă, au ales să locuiască, să trăiască pe alte meleaguri decât cele româneşti? (şi toate aceste excese pe banii contribuabililor reali din ţară care, prin munca lor, încearcă o linie de plutuirea a acestei societăţi). Excese evidente de sărire în sprijinul celor ce vieţuiesc în acea lume căreia generic şi greşit îi tot spunem „diaspora”. Cetăţeni care muncesc (asigurând forţa de muncă) pentru alţii, plătind impozite acolo de unde îşi primesc solda. Iar din banii pe care unii dintre ei (care au mai lăsat rădăcini în ţară) îi trimit în România nu se realizează decât consum, taxele adiacente luând drumul tot al străinătăţii, de acolo de unde ne vin în piaţă marea majoritate a produselor. Dar, păstrarea (fie ea şi aparentă) a forţei voturilor din străinătate trebuie să fie vie în conştiinţa cetăţeanului român din ţară ca să se poată justifica absconsele algoritmuri puse la punct de aflatul ilegal în treburile electorale, actorul cel mai ocult ataşat acestui proces, Serviciul de Telecomunicaţii Speciale, ale cărui atribuţii, potrivit fişei postului şi a propriului său rost, sunt cu totul altele decât cel electoral.

VICTOR VERNESCU

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 330 DIN 1-22 SEPTEMBRIE 2016

Etapele pregătirii Marii Uniri din 1918

318 ani de la Unirea înfăptuită de Mihai Viteazu

Nu vom dezvolta acest subiect din lipsă de spaţiu, ci vom puncta momentele mai importante care vor conduce în timp la actul Marii Uniri din 1918.

a) La 15 august 1714 Constantin Brâncoveanu, cei patru fii ai săi şi secretarul său Ianache Văcărescu, au fost decapitaţi la Constantinopol. Vor fi canonizaţi de Biserica Ortodoxă Română în 1992, cu zi de prăznuire 16 august. Urmare acestui eveniment va fi instalarea la 25 decembrie /5 ianuarie a regimului fanariot în Ţara Românească, domn fiind numit Nicolae Mavrocordat.

b) Ruperea în 1775 de către Austria din trupul Moldovei a Bucovinei şi intrarea ei în componenţa Imperiului Habsburgic, în urma unui „furtişag" cu Înalta Poartă.

Uciderea la 1 octombrie 1777 a domnului Moldovei Grigore Ghica al III-lea în Palatul de la Iaşi, întrucât a îndrăznit să se opună, a fost ucis din ordinul sultanului Abdul Hamid I care a trimis un capugiu la Iaşi însoţit de un grup de ieniceri.

c) Desfăşurarea în 1784-1785 a răscoalei conduse de Horea, Cloşca şi Crişan. Horea s-a autodeclarat „Rex Daciae". La 1514 s-au răsculat şi secuii împreună cu românii sub conducerea secuiului Gheorghe Doja.

d) În martie 1791 este înaintată Curţii de la Viena, petiţia intitulată „**Supplex Libellus Valachorum**" prin care se cere ca românii să fie recunoscuţi ca a patra naţiune a Transilvaniei, să fie şi ei primiţi în Dietă, fiind cea mai veche şi numeroasă, urmaşă a colonilor lui Burebista, Decebal şi Traian, cu cel mai mare aport şi rol economic la dezvoltarea ţării.

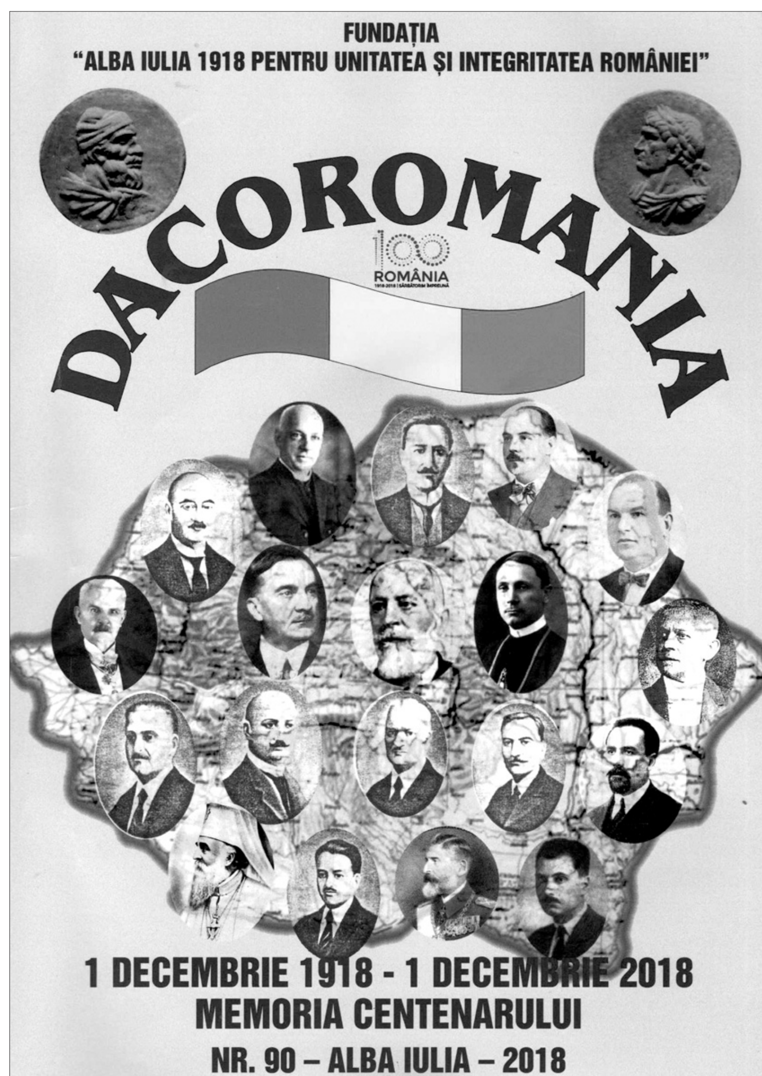
e) Revoluţia condusă de Tudor Vladimirescu la 1821 pentru desfiinţarea regimurilor fanariote din Moldova şi Ţara Românească. Ridică chestiunea dispariţiei graniţei de pe Milcov care despărţea fraţii de fraţi. A fost o lovitură dură împotriva Imperiului Otoman şi al Eteriei, condusă din umbră de ruşi.

f) Revoluţia de la 1849-1849 în cele trei Ţări Române. La Blaj în 3-5/15-17 mai 1848 românii ardeleni cereau strigând în cor, cu glasuri tari: *„Noi vrem să ne unim cu Ţara!".*

g) Unirea de la 1859 sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza a Moldovei şi Ţării Româneşti într-un stat puternic, numit România, care va întări încrederea românilor ardeleni în împlinirea idealului naţional.

h) Cucerirea la 1877-1878 a independenţei de stat a României moderne sub domnia regelui Carol I (1866-1914) pe câmpurile de luptă de la Griviţa, Plevna, Rahova etc.

i) Mişcarea memorandistă a românilor ardeleni (1892-1895) pentru zguduirea din temelii a josnicului dualism austro-ungar.

Etapele Unirii

Marea Unire din 1918, în raport de evoluţia evenimentelor interne şi externe a cuprins trei etape importante:

a) **Prima etapă:** Unirea Basarabiei cu Ţara Mamă - România la 27 martie 1918 în mod democratic şi plebiscitar. Unirea a fost recunoscută la tratativele de pace de la Paris (1919-1920) de către toate ţările participante. Excepţia a constituit-o U.R.S.S., viitorul „imperiu roşu".

b) **Etapa a doua:** Unirea pe vecie a Bucovinei cu Ţara Mamă - România la 28 noiembrie 1918, în mod democratic şi plebiscitar. Unirea a fost recunoscută de toate statele participante la tratativele de pace de la Paris (1919-1920).

c) **Etapa a treia:** Unirea la 1 Decembrie 1918 a Banatului, Crişanei, Maramureşului, Transilvaniei şi părţilor ungurene cu Ţara Mamă - România. Marea Adunare Naţională a avut loc la Alba Iulia, unde au participat peste 100.000 de români şi 1.228 delegaţi împuterniciţi cu credenţionale. Actul a fost unul democratic şi plebiscitar. In 1919 saşii, şvabii, evreii şi ţiganii au recunoscut acest act prin documente scrise, emise la Mediaş, Timişoara şi Bucureşti. Actul

Unirii de la Alba Iulia a fost apreciat ca just şi de drept în baza celor 14 puncte emise de preşedintele american Woodrow Wilson. La Paris, la tratativele de pace (1919-1920), toate statele au recunoscut acest act ca unul democratic, just şi perfect legal, inclusiv Austria şi Ungaria ca state succesoare ale tristului imperiu austro-ungar (1867-1918), care va răposa.

Pregătirea actului Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918

Actul Marii Uniri de la Alba Iulia a fost pregătit în cele mai mici detalii de către Consiliul Naţional Român Central (C.N.R.C.), constituit la Arad, în locuinţa avocatului Ştefan Ciceo-Pop.

Consiliul Naţional Român Central (C.N.R.C.) era format din 12 membri (6 ai Partidului Naţional Român: Teodor Mihali, Vasile Goldiş, Alexandru Vaida-Voevod, Ştefan Ciceo-Pop, Aurel Vlad, Aurel Lazăr) şi 6 membri ai Partidului Social Democrat Român: Ioan Flueraş, Iosif Jumanca, Baziliu Surdu, Enea Grapini, Tiron Albani, Iosif Renoiu). Acest organ de conducere a luat următoarele măsuri imediate:

a) Sistarea tratativelor româno-ungare care nu mai aveau nici un sens;

b) Ţinerea legăturii cu Guvernul României de la Iaşi: trimiterea mai multor delegaţi pentru a coopera cu acesta;

c) întocmirea şi difuzarea Declaraţiei de independenţă de la Oradea (12 octombrie 1918) şi ruperea definitivă faţă de Budapesta; declaraţia din Parlamentul de la Budapesta a lui Alexandru Vaida-Voevod: *„rupere definitivă de Ungaria!";*

d) Adresarea unei Note ultimative către guvernul ungar de la Budapesta;

e) Emiterea Declaraţiei: ***„Cătrepopoarele lumiF*** şi difuzarea acesteia tuturor statelor din Europa şi întreaga lume;

f) Pregătirea adunărilor pentru alegerea consiliilor naţionale în toate localităţile Transilvaniei. Alegerea delegaţiilor şi împuterniciţilor pentru Marea Adunare Naţională de la Alba Iulia;

g) Organizarea gărzilor naţionale pentru apărarea ordinii şi liniştii publice a avutului obştesc şi bunurilor populaţiei:

- s-a creat un adevărat vid de putere, circa 90% din primari, primării nu mai erau conduse de nimeni.

h) Pregătirea delegaţiilor pentru plecarea la Alba Iulia: 27 noiembrie-1 decembrie 1918, cu trenul, căruţele, autovehiculele existente atunci; mulţi s-au deplasat pe jos;

i) Asigurarea securităţii Marii Adunări Naţionale de la Alba Iulia, începând cu 27 noiembrie 1918 prin amplasarea gărzilor naţionale. Evitarea contactului cu trupele germane aflate în retragere de sub conducerea feldmareşalului Mackensen;

j) Desfăşurarea propriu-zisă a Marii Adunări Naţionale: alegerea organelor de conducere şi stabilirea deciziilor acesteia.

Pentru o mai bună înţelegere, în continuare publicăm patru din documentele enunţate mai sus, din care reiese că Marea Adunare Naţională de la Alba Iulia a fost temeinic pregătită şi a emis acte juridice de mare decizie şi profunzime pentru viitorul naţiunii române, a ROMÂNIEI.

PRELUARE DIN REVISTA DACOROMANIA

„DETOXIFIEREA RELIGIEI“... amânată sinen-die

Referendumul din zilele de 6-7 octombrie 2018, a constituit fără nicio discuţie, un moment important din istoria milenară a religiei ortodoxe. Ca cetăţean şi ortodox, am asistat neputincios când mijloacele agresive ale televiziunilor au „aruncat“ cu „găleata de rahat“ în cei 2000 de ani de istorie a ortodoxiei. Spaţiul nu ne permite, datorită indignării, să analizăm temeinic ceea ce s-a întâmplat în prima decadă a lunii octombrie a anului de graţie 2018, ANUL CENTENARULUI. Aceasta în condiţiile în care, acest an, glorios de evenimente în istoria poporului român, ar fi trebuit să fie un an al „**identităţii naţionale**“, un an al amintirilor dureroase în istoria poporului, a jertfelor începute cu Decebal, continuate cu Brâncoveanu, şi, de ce nu, cu cei aproape 1.300.000 morţi din rândul armatei române în cele două conflagraţii mondiale. Este trist că ortodoxia românească nu mai este condusă cu fermitate de o biserică care doreşte să se modernizeze precum catolicismul impus de actualul papă. În mileniile de exercitare a religiei, dogmele religioase au stat la baza apărării civilizaţiei umane. Prea blândul nostru patriarh a uitat dogmele bisericeşti acceptând jocul murdar al homosexualităţii şi lesbianismului mondial care începe să cuprindă şi naţiunea română. Clasa politică actuală a tăcut. Sau şi-a dat aprobarea tacită asupra unui fenomen impus de cele două mari puteri, America şi Canada care doreşte să rezolve prin alte mijloace dogmele lui Maltus cu privire la înmulţirea populaţiei. Dacă de Partidul USR nu ne miră, pentru că acesta este exponentul decadenţii vieţii desfrânate a occidentului, este de neînţeles poziţia ambiguă pe care partidul naţional Liberal şi Partidul Social democrat au luat-o. Ambele, au luat poziţia struţului iar referendumul care ar fi trebuit să zguduie societatea românească din temelii a fost doar un mic „**fâs politic**“. Nu ştim motivele pentru care actualul preşedinte care ar fi trebuit să fie pentru toţi românii, în mod ostentativ, şi-a bătut joc public de cei peste 19 milioane de ortodocşi, venind să-şi îndemne compatrioţii în calitatea sa supremă de „părinte spiritual“ abea cu jumătate de oră înainte de închiderea urnelor. Şi uite aşa, aceste zile pot fi socotite ca două zile din istoria milenară a poporului român. Oare românii au uitat că în decursul sutelor sau miilor de ani au murit pentru: „ţară, rege, dar în primul rând, pentru Dumnezeu reprezentat de religia ortodoxă“. În aceste condiţii, nu putem spune decât tradiţionala urare: **RUŞINE... RUŞINE... POPOR ROMÂN DE RELIGIE ORTODOXĂ! Ruşine, domnule Preşedinte care ignoraţi fiinţa poporului care v-a dat votul pentru a ajunge în această funcţie supremă a statului român!**

D. BOŢILĂ

ULEIUL DE CĂTINĂ

PRINCIPII ACTIVE:

Vitamine (A, D, E,K,F), carotenoizi (în special beta-caroten, fitosteroli, oligoelemente (K, Mg, Fe, Mn, etc), lecitine şi fosfolecitine, acizi-graşi polinesaturati, etc.

ACŢIUNE:

- tonifiant general, antianemic, vitaminizant;
- imunostimulator;
- are acţiune sinergică cu Interferonul;
- trofic vascular şi nervos, regenerator al pigmenţilor retinieni;
- protector coronarian;
- antiaterosclerotic;
- încetineşte procesul de îmbătrânire;
- previne apariţia cancerului (în special cancerul pulmonar îâtori, prin conţinutul mare în beta-caroten);
- îmbunătăţeşte funcţia de detoxifiere a ficatului şi asigură troficitatea celulei hepatice.
- în administrare externă este un bun cicatrizant, având un abil efect dermoregenerator, antiinflamator, uşor bactericid, nutritiv

INDICAŢII:

Intern: profilactic - pentru creşterea rezistenţei organismului la infecţii, stimularea imunităţii, tonic general în situaţii de stres, încetinirea proceselor de îmbătrânire şi prevenirea apariţiei cencerului.

Detoxifierea cu ulei de floarea soarelui presat la rece

Când vorbim despre floarea-soarelui (Helianthus annuus) ne gândim de obicei la lanurile desprinse parcă din poveşti, care se pierd pe întinderi nesfârşite sau la uleiul galben-auriu, nelipsit din casele noastre. Pe lângă folosirea acestui ulei la candele există şi modalităţi de alinare a bolilor, şi asta datorită proprietăţilor sale terapeutice, începând cu cele antiInflamatorii, calmante şi culminând cu cele antitumorale. Curele interne sau externe cu ulei, seminţe sau tinctură de floarea-soarelui sunt de mare folos în afecţiuni dermatologice, digestive, hormonale sau biliare.

Întreaga plantă este TĂMĂDUITOARE

Această frumoasă planta „a soarelui“ este originară din America de Nord, iar când a fost adusă şi în Europa era considerată pur şi simplu o plantă decorativă. Pe meleagurile noastre a ajuns acum câteva sute de ani, în timp fiind cunoscută sub mai multe denumiri: rază, răsărită, ruja-soarelui, ierboaie, ochiul-soarelui, pantonea, rumăniţă-mare, sora-soarelui, sorină. Datorită frumuseţii ei şi a modului inedit de a se întoarce după soare, floarea-soarelui a constituit sursa de inspiraţie a poeţilor, dar mai ales a pictorilor. Pe cât este de frumoasă, pe atât este de benefică, având în vedere faptul că întreaga plantă are efecte terapeutice:

- petalele sunt folosite pentru întărirea sistemului imunitar;
- frunzele verzi au acţiune expectorantă şi decongestionantă a căilor respiratorii;
- tulpina recoltată înainte de a începe să se usuce este folosită pentru prepararea unei fierturi antifebrile;
- seminţele nepreparate termic ajută la eliminarea calculilor biliari şi au efecte energizante, antiinflamatorii şi antitumorale;
- rădăcina are efect laxativ, fiind de ajutor în tratarea afecţiunilor digestive.

Conţinutul de vitamine şi minerale, alături de uleiuri şi fosfaţi, purifică şi hrănesc pielea, vindecând acneea şi alte afecţiuni dermatologice, în acelaşi timp sporind capacitatea sângelui de a transporta oxigenul, conferind aspectul sănătos al pielii.

10 August 2018 - zi de ruşine pentru preşedintele Iohannis

Realitate răsturnată de către unii procurori

Lovitură de stat, dar să ştim şi noi, poporul, cine dat-o

Ne apropiem, cu fiecare zi, de momentul astral al poporului român, acela de împlinire a unui secol de la Marea Reunire în interiorul fruntariilor geto-dace ale lui Burebista și înaintașilor lui. Rotundul de azi al României este departe de adevărul multi-milenar și istoric, dar asigură locuitorilor săi de bună credință o apropiere mult mai mare de frații din același neam ale căror vieți se desfășoară sub administrații străine, mult mai aproape decât în urmă cu un veac și mai apropiate de împlinirea vremelnică a lui Mihai Viteazul din urmă cu patru veacuri și ceva...

Ei bine, în loc ca acest an să fie anul biblic al neamului românesc în care iubirea și dragostea de aproapele nostru să fie dominanta, elemente (nu puține) declasate din punct de vedere politic și cetățenesc, ascunși sub falsa lor protecție de revoluționari, s-au așezat în rolul de unelte al unor (nici aceștia puțini) neprieteni interni și mai ales externi.

Grupați sub diferite forme de firavă și mercantilă aglutinare în aparente formule civice sau politice (de tipul #rezist, clic, USR și altele) acești declasați moral agită murdar spiritele, doar-doar va scăpa din memoria colectivă a sentimentului și a conștiinței de neam și de patrie.

Înfiorător, însă, este faptul că, sub „protecția" sloganurilor ce amintesc de statul de drept, de separația puterilor în stat, de drepturile fundamentale și libertățile omului și aderenței noastre la „valorile europene" instituții din eșichierul arhitecturii construcției noastre statale se fac scut și chiar participanți pentru și în rândul acelor elemente care sapă cu osârdie la echilibrul structural al statului român suveran-unitar-independent-indivizibil făcând astfel ca momentul astral 1 Decembrie al acestui an să ne găsească mai dezbinați ca oricând.

Momentul 10 august 2018 a fost momentul pierdut al acestor hârciogi ce și-au frânt atunci colții insuficient de oțeliți și tocmai de aceea o samă de instituții, conduse de (se vede și cu ochii doar întredeschiși) elemente pentru care românul ca neam nu merită să stea cu demnitate în complexul armonios al concertului european, deși este singurul popor care se află la locul lui din totdeauna, singurul care nu a venit de nicăieri și nu și-a propus să plece niciunde în îndelungata sa existență. Nu-mi explic altfel puseele de ură văzute în după-amiaza și noaptea zilei de 10 august din anul centenar, ieșirea aberantă la rampă a președintelui confortabil al țării, a unor membrii din structurile superioare ale unor așa zise partide naționale sau cu sarcina autoasumată de salvare a României, a unor factori din structurile siguranței naționale și, mai ales, a unui segment din una din cele trei puteri ale statului de drept care este procuratura sub conducerea lui Augustin Lazăr, om ce nu pregetă în niciun moment să cadă în ridicul numai și numai să fie slugoi pe placul confortabilului președinte ce se vrea și se crede un demiurg al neamului, el însuși nefiind altceva decât, la rându-i, slujbaș mizer în solda unor puteri de moment ale „dragei" noastre Europe ce numai binele altora nu-și au în plan.

Ieșind la rampă chiar în toiul mizerabilei acțiuni de forță a așazișilor manifestanți pașnici, confortabilul președinte a condamnat (cu mânie proletară, cum altfel?!?) acțiunea jandarmeriei și a celorlalte forțe de apărare pentru că nu a lăsat, vezi dumneata, ca protestatarii (pașnici, păi cum?) să pătrundă în incinta Guvernului pentru a declara, probabil, căderea acestuia (pentru a-l înlocui cu „guvernul meu") și a cerut (total anapoda, el, ca președinte, neavând nicio prerogativă în materie), procurorului general, acest slugoi, rărtăcitul de sine Augustin Lazăr, să deschidă urgent o anchetă de amploare. Și acesta s-a conformat: a declanșat nu una ci chiar două anchete, dacă nu cumva chiar trei: una de către Parchetul general, una de către DIICOT și încă una de către secția militară a procuraturii.

Și cine credeți dumneavoastră, neglijat cetățean cinstit și onest al neamului meu, că sunt cei cercetați? Credeți cumva că cei care au încercat linșarea unor jandarmi sau polițiști, ori cei care au atacat cu pietroaie, cu cockteil-uri Molotov și fecale ambalate forțele de ordine?, cei care prin foc și demolări au făcut praf centrul capitalei? În niciun caz pentru că, în concepția instituțiilor trădătoare ale statului, sub tutela confortabilului președinte și a unor formațiuni politice ce-și doresc puterea pe care, neputând s-o aibă pe cale democratică, recurg la astfel de măsuri de forță?

Ei aș!

Auzeam, zilele acestea, pe diverse canale media, reprezentanți ai acestei adunături de derbedei grupați sub sigla de USR și care prin înșelăciuni și negoț de iluzii au ajuns în Parlamentul României pe care încearcă să-l transforme într-o imundă agoră că unul din conducătorii jandarmeriei trebuie judecat pentru că și-a permis să catalogheze manifestările de ură și de violență din piață pentru a ajunge să pătrundă în sediul Guvernului, drept tentativă de lovitură de stat. Nu-i spune nimeni „stimabilului" și celorlaltora ca el că ocuparea prin forță a sediului Guvernului (oricare și de oriunde) nu poartă altă denumire?

Ce urmăresc, în fapt, acești trădători ai neamului care cu nemăsurată ipocrizie se adapă și se hrănesc chiar din munca și banul cetățenilor acestui obidit popor? Păi urmăresc tocmai intimidarea forțelor de apărare ale statului, vor să-i aducă pe conducătorii acestora în situația de a le fi teamă să-și mai exercite și execute sarcinile din fișa postului pentru a ușura destructurarea statului ce încă se încăpățânează să se numească România.

Iar confortabilul președinte este convins ca pe acest fond își va netezi calea pentru un trai confortabil pentru încă cinci ani, din 2019 încolo, până în 2024 (Ferească-ne Domnul de un asemenea pocinog!). Și culmea, pentru a-i netezi drumul, se găsesc diverși sociologi și ale lor societăți de sondare (vezi, între alții, pe acest gureș, arogant și pe alocuri agramat sociolog Pieleanu) care să declare doct că, dacă mâine ar fi alegeri, Johanis ar ieși în mod sigur din nou președinte. Fie la el acolo.

Pentru mine rămân în continuare câteva întrebări recurente zilei de 10 august 2018: De ce sunt anchetați numai reprezentanții forțelor de ordine? De ce se vorbește de o demonstrație pașnică în timp ce imaginile video demonstrează contrariul? Care ar fi fost interesul forțelor de ordine să simuleze și să incite la violență când personalul propriu este violent expus în atari situații? Cum cred reprezentanții PNL, USR și președintele confortabil că ar fi fost mai bine, ca acea fată jandarm să fi fost linșată sau să fi rămas legumă pe viață, ori să aibă șansa de a rămâne întreagă? Cum ar trebui să se comporte forțele de ordine în viitor: să se transforme în aliați ai celora care vor să se substituie normelor democratice?

Îl rog pe posibilul cititor să-și continue întrebările pentru că ele sunt multe și în același sens, eu însumi oprindu-mă numai din motive de spațiu.

VICTOR VERNESCU
29.09.2018

Biroul executorului judecătoresc
IORDACHE VASILE
Tudor Vladimirescu nr. 2, Curtea de Argeş

Curtea de Argeş
Birou Notarial
GRANCIU AUREL
Str. Negru Vodă nr. 117
Tel. 0248729406, 0745177600

REDACŢIA REFLECTOR ARGEŞEAN
Str. Târgul din Vale nr. 23, Piteşti, ARGEŞ
(în localul cooperaţiei)
- Mobil: 0748 439 276 - 0733 390 136
- Tel.: 0348 - 401 072
- Fax: 0348 - 401 938
- E-mail: reflector_argesean@yahoo.com

Tiparit la Tipografia Editurii Paralela 45

„Protestul diasporei“: o haltă pe drumul destatalizării României

Motto:
„M-or răzbuna copiii mei.
Și-acum omoară-mă de vrei
Și-aruncă-mă la câini!”
(George Coșbuc)

Eram Președinte al Adunării Parlamentare a OSCE când au fost fraudate alegerile americane în Florida. Eram Președinte Emerit al Adunării Parlamentare a OSCE când s-au pus la cale „revoluțiile colorate”. Eram raportor permanent al Parlamentului European pentru relația cu Rusia și vicepreședinte al Grupului Socialiștilor și Democraților Europeni din PE când s-a declanșat „Pimăvara arabă”. Între aceste momente am mai fost Raportor special ONU pentru drepturile omului (în Belarus), vicepreședinte al Comisiei juridice și pentru drepturile omului a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei și șeful Delegației PE pentru Ucraina. Printre altele. În executarea acestor misiuni am fost martor și participant, dar și, în măsura puterilor mele, opozant, la planificarea sacrificării statelor națiune pe altarul unei ordini globale pe care în mod greșit și chiar criminal unii o concepeau ca incompatibilă cu existența acestora. Nici un alt român nu a mai trăit în acest mod o asemenea experiență. De aceea pot citi și înțelege ce se întâmplă în aceste zile în România dincolo de perdeaua de fum lacrimogen al detaliilor faptice. Unii comentatori (ex. Adrian Năstase) au observat că în mod normal nu există protest fără motiv, iar motivul este existența unei crize care poate fi socială (ex. crește șomajul, se introduc curbe de sacrificiu, adică se taie salariile și pensiile, cresc dările către stat etc.), economică (ex. crește inflația, crește deficitul bugetar, se prăbușește moneda națională, se blochează creditul) sau politică (ex. guvernul nu își mai poate promova măsurile legislative întrucât nu mai are sprijinul unei majorități parlamentare iar un alt guvern nu se poate forma întrucât o altă majoritate nu se poate constitui). Or, România nu cunoaște nici una dintre aceste crize. Atunci de ce nemulțumiri de o asemenea amploare? Răspunsul trebuie căutat în afara României, acolo unde nu prea se uită lumea. România este într-o criză…geopolitică (cu dimensiunea sa geoeconomică). Alți comentatori (ex. Alina Mungiu-Pippidi) au subliniat inutilitatea aparentă a protestului. Să protestezi fără nici un program, fără nici o listă de revendicări pe care să le poți negocia, dar și fără nici un lider-negociator, cerând numai, într-un limbaj trivial, demisia guvernului – care se poate reconstitui imediat sub un alt nume în Parlament – și eventual, alegeri anticipate – care cel mai probabil ar fi câștigate de aceleași partide – este o absurditate. Prin urmare toată tevatura nu ar fi decât rezultatul lipsei de cultură politică, exploatată de pescuitorii în ape tulburi care își pot promova mai ușor interesele într-un mediu instabil politic, negociind cu un stat slab. Căci în spatele unor idealuri înalte colcăie interesele cele mai josnice. Nedumerirea este justificată dar problema nu este tactică, ci strategică. Nu căderea guvernului PSD este urmărită, și nici înlocuirea lui (pentru moment, practic, imposibilă) cu un guvern PNL/USR/MRÎ, ci distrugerea capacității de autoguvernare a României. În sinteză, actorii crizei geopolitice – care are caracter global – preconizează rezolvarea acesteia prin destatalizarea României. Și nu numai. România este doar un caz și așa zisul „miting al diasporei” doar o haltă pe acest drum. Obiectivul este crearea unui sistem de guvernare fluid, fără legitimitate electorală și fără constrângeri legale, care să poată fi dirijat operativ de la distanță, de factori suprastatali, prin intermediul unor grupuri minoritare cu geometrie și identitate variabilă,nelegate de vreo agendă națională coerentă și neidentificate prin ea. De aceea s-a și apelat la ficțiunea „diasporei” ca entitate chipurile de sinestătătoare, conștientă de sine și acționând pentru sine, distinctă de ceilalți români, cei de acasă, prea slabi, prea indolenți sau prea needucați pentru a „salva România” de la niște pericole nedefinite clar, dar cu siguranță teribile. S-a conturat astfel imaginea unei „Românii exterioare” (întreprinzătoare, cinstită, harnică, responsabilă, angajată, democratică) superioară celei „interioare” (asistată, coruptă, leneșă, iresponsabilă, pasivă, oligarhică). Această Românie „salvatoare”(fără organizare politică stabilă) are, în virtutea apartenenței salela „națiunea culturală” română,ca minoritate de elită, misiunea sacră de a elibera „națiunea civică” română (adică pe românii trăitori pe teritoriul național, în legea statului care le este armură politică) de tirania liderilor naționali corupți, incapabili să înțeleagă comandamentele ordinii globale. Descifrând „identitatea diasporei” descoperim realitatea modelului care ni se impune: o forță externă, o forță minoritară, o forță cu contur vag și structură fluidă, o forță civică (deci opusă politicului), o forță nelegitimată electoral, o forță acționând în afara legii, o forță opusă ordinii de stat. Astăzi ea se cheamă „diasporă”(ceea ce sugerează o națiune fără stat) iar nu „emigrație”. Mâine, după ce ne obișnuim cu ideea, se poate chema altfel. Emigranții români nu au nici o vină în această tenebroasă afacere; ei sunt numai folosiți. Vineri, 10 august 2018, am avut manifestații violente. Ele nu urmăreau decât testarea capacității de reacție a statului și punerea în defensivă a forțelor de ordine, inclusiv prin gesturi defetiste precum dezertarea „comandantului suprem” de la misiunea de a le încuraja și legitima prin transferul legitimității sale morale. Sâmbătă, 11 august 2018,manifestațiile nu au mai fost violente, dar au fost le fel de ilegale. Timorate, forțele de ordine s-au bucurat că nu se mai aruncă cu pietre, și au acceptat fără rezistență blocarea traficului. Ieșirea în afara perimetrului legal devine astfel o cutumă. Pe zi ce trece, aplicarea legii devine tot mai … ilegală. Și statul tot mai … inutil. Zilele următoare lucrurile se vor repeta. Inclusiv cu unele episoade violente, căci, puterea statului, slăbită inclusiv prin anchetele la care parchetul va supune jandarmeria, trebuie măsurată periodic și diminuată treptat. Astfel statul se stinge, încetul cu încetul. Majoritatea, înțelegând că legea a devenit facultativă și ocrotirea guvernului aleatorie, se va refugia în forme arhaice de socializare, căutând în proximitatea sa protecția unor potentați locali. La rândul lor, aceștia vor acorda protecție numai în măsura în care primesc protecție de la o putere externă căreia, în acest scop, i se supun. Când haosul va depăși limitele de toleranță, o altă „minoritate mare” cu caracter „civic”, constituită *ad hoc*, va interveni pentru a aplica o terapie de șoc făcând ca inacceptabilul să devină inevitabil și astfel acțiunea brauniană a vectorilor locali să devină sinergică. Acest mecanism a fost folosit cu succes în Italia pentru schimbarea premierului Berlusconi. El este acum în plină desfășurare în Marea Britanie pentru a întoarce din drum Brexitul. Cu mult mai mare violență se manifestă în SUA pentru a anula efectele votului favorabil Președintelui Donald Trump și a legitima managementul politic al unor forțe nealese. Aceste forțe susțininlocuirea democrației reprezentative, bazate pe alegeri libere și pe monopolul violenței legitime de către stat, cu o democrație zisă „participativă”, ai cărei exponenți nu pot fi sancționați politic, întrucât nu sunt aleși, și nu pot fi sancționați legal, întrucât guvernează prin șoc iar nu prin lege. Minorități nevalidate prin mecanisme democratice și constituționale impun astfel puterii constituționale o politică neconstituțională. Ele se validează și legitimează insurecțional; pe o asemenea bază „guvernează” de manieră nonidentitară și nonstatală. Asemenea procese și-au arătat deja efectele în Ucraina și Moldova. Ele au fost încercate masiv în Ungaria, Polonia și Turcia. În aceste din urmă țări rezistența fermă a statului națiune a reușit deocamdată amânarea deznodământului. Căderea României este esențială pentru că ea va antrena și căderea lor. Poate că Victor Orban va înțelege în sfârșit ceea ce i-am spus în 1997, și anume că niciodată în toată istoria lor Ungaria și România nu au mai fost atât de legate prin interesele lor strategice comune ca în epoca prezentă. Din acest moment criza politică cerută de președintele Iohannis s-a declanșat.Obiectivul nu este reînnoirea mandatului său (tot mai improbabilă pe căi democratice firești), ci oficializarea unei uzanțe politice care să rupă legătura dintre legitimitate și autoritate, și astfel dintre voința populară și actul de guvernare. Cu toate păcatele sale enorme, PSD este ultima structură politică națională care se opune acestui demers. În următoareale săptămâni se va finaliza construcția resursei insurecționale capabilă să îl anihileze.Formula *„reacția disproporționată a forțelor de ordine*” îmi este foarte cunoscută. A fost folosită pentru a justifica intervenția externă împotriva guvernelor legitime care au încercat să apere ordinea de drept în Ucraina, Egipt, Georgia, Azerbaidjan etc. sau pentru a paraliza acțiunea accestora. Destatalizarea României este un proces în desfășurare. El nu favorizează un anumit partid sau om politic. Urmărind să permită tocmai schimbarea permanentă de identități, valori și paradigme, în funcție de evoluția jocului de interese al puterilor parastatale care îl promovează, se va putea îndrepta, după nevoi, chiar împotriva cozilor de topor care l-au susținut și pe care inițial părea a le susține. El neagă orice formă de liant stabil apt a transforma o colectivitate într-o comunitate, o populație într-un popor, o structură politică într-o națiune. Conflictul care se desfășoară sub ochii noștri nu este între „diasporă” și Guvern sau între PSD și PNL/USR/MRÎ. Nu este nici între ordinea de drept internă și grupări anarhiste. El este unul între identitatea națională românească exprimată în și apărată prin instituțiile publice, și nonidentitatea globală; între stat și antistat; între democrația națională și plutocrația globalizată. Nu despre combaterea corupției locale este vorba, ci despre capturarea resurselor naționale. Cine nu înțelege acest conflict nu poate găsi o soluție împotriva procesului de destrămare statală la care este supusă România. Fără să știe, jandarmeria nu a apărat în aceste zile ordinea publică, ci siguranța națională. Ceea ce nu se poate realiza cu mijloacele și tactile forțelor de ordine, ci numai cu cele afectate apărării naționale. Din nefericire primul care nu înțelege cum stau lucrurile este chiar Guvernul României.

ADRIAN SEVERIN

Tratatul de Reformă de la Lisabona

ROLUL PARLAMENTELOR NAŢIONALE

Constituţia României este încălcată grosolan de Preşedintele României şi de conducerea UE prin faptul că România nu mai este un stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil. Acest lucru este demonstrat prin „numirea primului ministru şi a unui guvern dintre angajaţii Consiliului Europei d ela Bruxelles", fapt nemaiîntâlnit în nicio ţară din Uniunea Europeană. Aceasta, în condiţiile în care, în Tratatul de la Lisabona, intrat în vigoare la 1 decembrie 2009, se precizează clar şi la obiect „Rolul Parlamentelor Naţionale şi implicit rolul acestora în procesul de decizie comunitară". Cu toate că în tratat se precizează fără echivoc rolul Parlamentelor Naţionale, aceea de „gardieni ai principiului subsidiarităţii", domnul preşedinte Iohannis „PENAL", prin abuz de funcţie şi putere, a influenţat fără să se opună „Dictatului de la Bruxelles" prin care României i s-a impus Guvernul condus de Cioloş, ca urmare a presiunii făcute de Cancelarul german. În aceste condiţii, considerăm că Germania doreşte să plătească nişte poliţe statului român, datorită celor două războaie mondiale din ultimul secol, în care Germania a pierdut ambele războaie. De aceea, pentru cititori, vom publica ce precizează Tratatul de la Lisabona. În consecinţă, preşedinţii celor două Camere, precum şi deputaţii şi senatorii, au datoria constituţională, de apărare a suveranităţii şi implicit, să respecte art.61 din Legea fundamentală. Altfel, toţi membrii Parlamentului, într-un viitor mai scurt sau mai îndepărtat vor fi pasibili să fie sancţionaţi penal de Codul Penal în vigoare, datorită faptului că şi-au încălcat atât jurământul depus cât şi legea fundamentală.

D.B.

Domnule Preşedinte Iohannis, nu uita! „Art.61 - Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român şi unica autoritate legiuitoare a ţării"

Un aspect important adus în premieră de noul Tratat este dat de reglementarea participării parlamentelor naționale la procesul de decizie comunitar. În acest mod, parlamentele naționale vor putea acționa în calitate de „gardieni" ai principiului subsidiarității. Parlamentele naționale vor avea puterea de a influența deciziile încă din faza inițială a elaborării unei propuneri, înainte ca aceasta să fie analizată în detaliu de Parlamentul European şi de Consiliul de Miniştri. Astfel, proiectele de acte legislative adresate Parlamentului European şi Consiliului se transmit parlamentelor naționale, Proiectele de acte legislative emise de Comisie se transmit direct de Comisie parlamentelor naționale, în acelaşi timp în care se transmit Parlamentului şi Consiliului. Proiectele de acte legislative emise de Parlamentul European se transmit direct de Parlamentul European parlamentelor naționale. Proiectele de acte legislative emise de un grup de state membre, de Curtea de Justiție, de Banca Centrală Europeană sau de Banca Europeană de Investiții se transmit de Consiliu parlamentelor naționale. Parlamentele naționale pot adresa preşedintelui Parlamentului European, al Consiliului şi, respectiv, al Comisiei, un aviz motivat privind conformitatea unui proiect de act legislativ cu principiul subsidiarității. O conferință a organelor parlamentare specializate în chestiunile Uniunii poate supune atenției Parlamentului European, a Consiliului şi a Comisiei orice contribuție pe care o consideră adecvată. În plus, o astfel de conferință promovează schimbul de informații şi schimbul celor mai bune practici între parlamentele naționale şi Parlamentul European, inclusiv între comisiile specializate ale acestora. De asemenea, conferința organelor parlamentare poate organiza conferințe interparlamentare pe teme specifice, în special pentru a dezbate chestiuni de politică externă şi de securitate comună, inclusiv politica de securitate şi de apărare comună. Contribuțiile conferinței nu angajează parlamentele naționale şi nu aduc atingere poziției acestora. În acelaşi timp, parlamentele naționale:

- vor participa la procedurile viitoare de revizuire a Tratatelor;
- vor fi informate cu privire la cererile de aderare la UE;
- vor participa la mecanismele de evaluare a punerii în aplicare a polii lor UE în domeniul afacerilor interne (migrație, supravegherea frontierelor, combaterea traficului ilegal de persoane, arme, droguri);
- vor fi implicate în supravegherea activităților Europol şi Eurojust.

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 317 DIN 4-23 FEBRUARIE 2016

Guvernanţi. Scoateţi capitaliştii autohtoni din puşcării!

AMNISTIA ŞI GRAŢIEREA - ACTE JURIDICE CU VALOARE ECONOMICĂ ŞI UMANITARĂ

De curând s-a mai publicat un sondaj de opinie privind şansele partidelor, înscrise în campania electorală, de a trece pragul minim de acces. Ei bine, unul din reprezentanţii Uniunii Salvaţi România, (formaţiune politică mai mult decât dubioasă, asupra căreia am avut posibilitatea să mă exprim în mai multe rânduri şi niciodată cu impresii pozitive, şi din cauza „lozincilor" cu care ies pe piaţă, dar şi a persoanelor care expun aceste lozinci, mai mult cozi de topor indiferente la nevoile poporului român şi avide de putere pentru a putea aduce la îndeplinire obligaţiile faţă de cei ce se pare că-i finanţează...) s-a avântat să spună că PRU (Partidul România Unită, cu alte cuvinte) nu va reuşi să atingă pragul electoral, indiferent câţi votanţi se vor prezenta la urne. Şi ştiţi pe ce se baza dumnealui? Pe faptul că domnul Diaconu, preşedintele acelui partid, s-a exprimat pentru amnistie penală şi amnistie fiscală. Şi, pentru că e bine să te foloseşti de cuvinte denaturându-le semantica, ce încerca purtătorul de vorbe de la USR să inducă în mintea oamenilor care urmează să meargă la urne? Că acest partid, PRU, doreşte să vină la putere pentru a se opune, din postură parlamentară, la deciziile justiţiei şi pentru a se constitui în scut pentru infractori. Simplu, nu? Şi spus cu vigoare şi cu pumnul ridicat în sus, semn al urii şi al puterii, poate fi pentru unii mai „slabi de îngeri" mreje amăgitoare. Spuneam, într-un material anterior, că penal, cuvântul penal, este expresia unui caracter represiv, care se ocupă de o infracţiune, de urmărirea şi de pedepsirea infractorilor; faptul penal, pe cale de consecinţă, este o infracţiune pedepsită de codul penal.

Cine are interes să distrugă capitaliştii români?

Şi, urmare situaţiilor create în ultimele decenii, pe fondul adâncirii sărăciei, de pierderea în masă a locurilor de muncă, pe seama traiului mai jos decât cel de subzistenţă pentru majoritatea cetăţenilor ţării, a pierderii speranţei de mai bine, cazurile de infracţiuni au crescut îngrijorător, ajungându-se ca locurile de detenţie din închisori şi din penitenciare să ajungă să fie insuficiente, încât trebuie ca deţinuţii să împartă câte doi acelaşi pat, acelaşi metru pătrat de mişcare şi acelaşi metru cub de aer. Este deja cunoscut modul cum suntem trataţi de organizaţiile europene şi internaţionale pentru felul în care noi tratăm respectarea drepturilor omului. Cel care, împins de tare educaţionale sau comportamentale, ca şi cel care a fost împins de foame sau de frica de pieire a ajuns să făptuiască o faptă penală a fost judecat şi condamnat, inclusiv cu lipsirea de libertate. Iar lipsirea de libertate nu poate, nu trebuie să fie sinonimă cu condamnarea la moarte. Dar modul în care trăiesc acum deţinuţii în sistemul nostru penitenciar, arhiaglomerat, cam asta sugerează. Şi, după afirmaţiile actualului ministru tehnocrat de la Justiţie, deja ţara noastră este pasibilă să fie condamnată de organismele europene cu sume uriaşe de bani, bani luaţi tot de la gura săracului contribuabil român. Care ar fi căile de a răspunde cerinţelor umanitare şi impunerilor europene de rezolvare, în timp, a condiţiilor din puşcării? (Pentru că, despre crearea condiţiilor să se ajungă din ce în ce mai rar şi în mai puţine cazuri în puşcării este o altă discuţie, la fel de importantă, dar cu alte soluţii de rezolvare şi alte cifre de analiză).

Justiţia să judece capitaliştii principial, nu ca pe vremea stalinismului!

O soluţie ar fi ca magistratul care judecă o pricină să găsească şi alte forme de ispăşire a punităţii cerută de propria-i greşeală, fără lipsire de libertate. Este o soluţie posibilă dar care nu contribuie decât în mică măsură scopului. O altă măsură ar fi mărirea numărului de locuri de detenţie prin marirea actualelor capacităţi sau construcţia altora noi. Numai că asta înseamnă sume mari de bani (care ar putea fi luate din scutirea de a plătii amenzile uriaşe aplicate de organismele europene de apărare a drepturilor omului) şi mai înseamnă timp. Altă măsură, într-o succesiune aleatorie, este amnistia, actul pentru care, zic unii, nu va intra în Parlament Partidul România Unită. S-o spunem clar: PRU, ca şi alte partideleţe apărute în eşichierul nostru poltic, dacă nu va intra în Parlament, nu pentru că propune amnistia nu va intra, ci pentru că alegătorul român a căpătat deja înţelepciunea de a nu se mai lăsa păcălit cu zăhărelul şi va şti precis către cine şi pentru ce îşi va da votul. Amnistia însă, indiferent cine o propune, acum este mai mult decât necesară la noi. Şi, este chiar o cale legală şi în spiritual umanismului. Pentru că amnistia nu este altceva decât scoaterea de sub acţiunea legii a unui fapt penal sau civil. Cu alte cuvinte, amnistia este un act al puterii de stat, (la noi, conform Constituţiei, aceasta aparţine Parlamentului prin adoptarea unei legi speciale de amnistie, Preşedintele republicii având doar dreptul de a acorda graţieri individuale), consfinţit printr-o lege prin care se înlătură răspunderea penală pentru anumite (diferite) categorii de infracţiuni. Dacă intervine după condamnarea inculpatului amnistia înlătură şi executarea pedepsei pronunţate, precum şi alte consecinţe ale condamnării. Aşadar, după cum se poate lesne înţelege, amistia nu se aplică unei persoane, ci unei infracţiuni. Cum ar fi spre exemplu, amnistierea infracţiunilor de furt din proprietatea privată care, potrivit legii, se sancţionează cu privare de libertate până la „ics" ani. Sau infracţiunea de abuz sau de delapidare (indicându-se, eventual, şi valoarea maximă a sumei delapidate pentru care se aplică) care, potrivit legii, se sancţionează cu privare de liubertate de cel mult „igrec" ani ş.a.m.d. O lege a amnistiei nu are aplicabilitate permanentă, ci numai pentru pedepsele sau dosarele aflate în exercitare sau în derulare la un anumit moment de timp. Avantajele obţinute prin aceste amnistii (sau, în mod similar, a graţierilor colective, caz în care asupra inculpaţilor rămân în cazier faptele comise) sunt multiple, între care descongestionarea spaţiilor de detenţie, crearea posibilităţilor de recondiţinare a spaţiilor eliberate, reducerea costurilor de întreţinere, de hrană şi de pază ş.a. Pentru mine este de neînţeles de ce există atâta încrâncenare în emiterea, ocazional sau periodic, unor asemenea legi pe care, repet, le găsesc ca fiind, în primul rând, un act de umanitate şi abia mai apoi, un act de economisire şi de funcţionare. Într-o asemenea lege se poate prevedea, spre exemplu, specificaţia că beneficiază de amnistie (graţiere) cei care au executat deja un anumit procent din pedeapsă. În mod similar se pune problema şi cu amnistia fiscală care, dată cu măsură şi cu bună intenţie, poate conduce la revigorarea, într-un moment sau altul, al mediului de afaceri, cel care, în fapt, este motorul oricărei economii. Iată de ce, apelul nostru către guvernanţi, către parlamentari, către preşedinte este să aibă tăria să iasă din chingile unor tabuu-uri tot de ei create şi să aibă şi bărbăţia transparenţei actului comis, adică justificarea logică, umană şi juridică asupra momentului şi a valorii de ansamblu a legii concepute, votate şi promulgate. Pentru că o amnistie (măsură ce se aplică peste tot în lume) nu este o pactizare cu infractorul, ci un act de umanitate şi de salubrizare. Pentru că, mai puţin pedeapsa cu moartea, toate celelalte sunt cu scop educativ, iar cel care a ispăşit o pedeapsă, inclusiv cei care au beneficiat de o amnistie sau de o graţiere au dreptul la o reîntoarcere în societate cu toate drepturile consfinţite, în caz contrar, făcând din el un permanent infractor şi veşnic pensionar al puşcăriilor.

ALLA VOLCOVA

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 338 DIN 23 DECEMBRIE 2016 - 6 IANUARIE 2017

Întâlnire de suflet la Şcoala Militară de Maiştri de Marină Constanţa

Recent, am fost invitat în calitate de profesor, când foarte tânăr căpitan în marina militară, am participat la redeschiderea Şcolii Militare de Maiştri Militari de Marină, care a fost înfiinţată la începutul anului 1900. În această zi, la invitaţia promoţiei 1968, m-am deplasat la ctuala clădire a şcolii militare de maiştri militari pentru a fi alături de foştii mei elevi care acum, la o vârstă onorabilă, desfăşoară activităţi diverse printre care şi cea literară. Fostul meu elev Potorac, în calitate de organizator, mi-a făcut o surpriză deosebită, insistând ca alături de colegul meu actualul comandor în rezervă Dumitru Ion, să fiu prezent şi părtaş la un eveniment important din viaţa tuturor celor care cinstesc cariera militară. Împreună cu comandorul Dumitru, ne-am deplasat de la Mamaia către actuala şcoală de militari de maiştri de marină, care, pe departe după aproape 50 de ani a suferit modificări de esenţă din punct de vedere al construcţiilor. În prezent, această instituţie de învăţământ militar care pregăteşte cadre militare importante şi necesare pentru deservirea navelor militare de luptă, cărora le asigură întreţinerea şi pregătirea soldaţilor încadraţi ca „militari marinari". Am găsit şcoala, iar la poartă m-a întâmpinat organizatorul maistru militar principal de marină Potorac, un bărbat vânjos, călit pe mările şi oceanele lumii, care nu dădea semne de oboseală, ci, mai degrabă, de o tinereţe puternică. În jurul lui erau cca. 20-30 foşti marinari, în prezent „foşti absolvenţi", toţi fiind însoţiţi de soţiile lor la fel de frumoase şi vânjoase de parcă ar fi gata să se îmbarce şi ele pe navele de luptă ale marinei militare. Ne-a întâmpinat cu căldură consilierul comandantului şcolii militare de maiştri militari, un bărbat de aproape 40 de ani, ca ârstă, iar ca prezenţă nu-i dădeai mai mult de 30 de ani. Întâlnirea a avut loc la etajul 2 în care se aflau biroul comandantului şi clasele unde învăţau cursanţii, toţi fiind absolvenţi de liceu cu diplomă de bacalaureat. La parter se afla un important şi frumos muzeu al şcolii iar de sus până la etajul 3 domnea o curăţenie exemplară, caracteristică navelor militare de luptă. La masa perzidiului au urcat organizatorii. Apoi, ca la orice revedere, s-a strigat catalogul şi spre bucuria tuturor, aproape în totalitate promoţia a spus PREZENT. Domnul Potorac, organizatorul, a strigat catalogul înmânând câte o plachetă aniversară la împlinirea a 50 de ani de la absolvirea şcolii.A urmat tradiţionala întâlnire de socializare între colegi şi familiile lor, moment deosebit de emoţionant, după care, împreună, parcă fără să nu uite, s-au îmbarcat la „bordul unui autocar" care s-a deplasat în port pentru vizitarea celei mai mari nave de război a României, „Fregata Regina Maria". După aceea, în jurul orei 14, grupul s-a deplasat la Mamaia, unde un fost coleg de-al lor, avea un hotel şi un restaurant purtând denumirea „La Peşte". La acest restaurant, unicat în zonă, se servea o varietate mare de peşte preparat sub diverse forme şi stări. În această zi, a fost o zi deosebit de frumoasă pe litoral, de parcă şi Dumnezeu ar fi dorit sp fie prezent la sărbătoarea absolvenţilor. Am petrecut câteva ore alăturii de foştii mei elevi împreună cu comandorul Dumitru Ion şi deşi au trecut aproape 50 de ani, tot şi-au amintit exisgenţa militară care îl acracteriza pe căpitanul de atunci Boţilă Dumitru, care avea frumoasa vârstă de 26-27 ani. Aici, m-am revăzut cu fostul meu elev maistru militar de marină Marin Vasile, care nu a dat în „patima beţiei" aşa cum fac unii marinari ci a dat în „patima scrisului". Acesta mi-a înmânat ca suvenir o carte de umor intitulată „Tumori de râs" sau „Tu-mori de râs", să înţeleagă cineva ce vrea. Într-adevăr, citind această carte de umor, pot spune, fără să greşesc, că imediat te schimbi la faţă uitând de greutăţile şi evenimentele grave ale societăţii româneşti. Cartea lui Marin Vasile prezintă un „umor elevat", un umor care te îndeamnă la meditaţie prezentând o paletă deosebit de bogată prin temele dezbătute literar. Primind cartea, am ţinut neapărat să mulţumesc autorului, de aceea am dorit ca şi publicul cititor din toată ţara, unde ajunge ziarul, să cunoască faptul că marinarii militari sunt preocupaţi nu numai de problemele de navigaţie pe mări şi oceane, ci şi de viaţa lor spirituală de zi cu zi. datorită acestui lucru, am ţinut să prezint câteva date biografice ale unui „lup de mare" numit Marin Vasile.

Biografia lui Marin Vasile

S-a născut la 21 iunie 1939 în comuna Pietroiu - Judeţul Călăraşi, absolvent al unei şcoli militare de marină. Timp de 17 ani (1990 - 2007) a fost proprietarul unicului muzeu privat. În 2007 a scris „Germinal de Constanţa" - o istorie în imagini a oraşului. În 2011 au apărut cărţile „Oblojeli spirituale pentru vacanţă" şi „Vacanţă veselă cu perle". În 2012 a apărut „Zâmbesc deci exist", în 2013 a apărut „Donator de zâmbete". În 2014 a scris „Exist şi zâmbesc". În 2016 a scris „Fascinaţia umorului". În 2017 a scris „Bolero în râs major" şi „Umorime".

MIORIŢA

Curge apa iar şuvoaie
Şi cu ea şi multe sloaie
Doamne, adu-mi-o pe oaie
Că am lacrima şiroaie.

Vara strâng fânul porcoaie,
Ca să nu-1 strice o ploaie,
Cântă baciul din cimpoaie,
Eu joc sârba din ţurloaie.

Tot gândindu-mă la oaie,
Cosesc iarba prin zăvoaie,
Şi dând fânul prin furcoaie.
Plâng de mă umflu la... oaie.

Copil fiind, păzeam o droaie
Acum totul mi se-nmoaie
Dar scot vinul din butoaie OAIE... OAIE...!
Cioban dobrogean
Cu ochi de mărgean.
Poezitorist

MIORIŢA

- Baladă ciobănească -

Foaie verde lată foie
Simt că gura ni se-nfoaie
C'a băut lapte de oaie
Şi miroase'a jinăroaie.

Am luat-o prin noroaie,
Că s-a rătăcit o oaie.
Totul e pe mine zoaie,
Din cap şi până la... oaie.

Port la brâu o cuţitoaie,
Ascuţită pe pietroaie
Şi mănânc cu gogoloaie,
C'am pierdut blânda de oaie.

Ieri mi-a zis o ghionoaie
Ce zgurma printre gunoaie,
S-o mai caut iar pe oaie
Prin imaşuri şi zăvoaie.

Comunismul folosit de dreapta ca o sperietoare

ABUZURILE STALINISTE DUPĂ ÎNȚELEGEREA DE LA YALTA ŞI GREŞEALA ISTORICILOR PRIVIND „NOȚIUNEA DE COMUNISM"

Aşa zisul „comunism", noțiune foarte des folosotă în toate cancelariile Occidetale, reprezintă o mare greşeală. Spunem acest lucru datorită faptului că aceşti politicieni, istorici şi oameni de stat din ultimii 100 de ani folosesc noțiunea de comunism ca pe o sperietoare. Aceasta în condițiile în care „comunismul" este doar o teorie filozofică făcută de către doi teoreticieni care aveau domiciliul şi s-au „cultivat"în Anglia şi Germania. Este adevărat că în anul 1821, Carl Marx prin „manifestul Partidului Comunist", cercetând cu atenție şi responsabilitate evoluția dezvoltării sociale şi a societății europene, a anticipat pentru viitor o nouă societate care să poarte denumirea de „societatea comunistă", respectiv apariția unui partid care să se numească partidul comunist. Marx şi-a „hrănit teoria" după „aspirațiile comunei din Paris" desfăşurată în Franța, ca urmare a apariției unei noi clase de asupritori numită „burghezia". Aceasta s-a ridicat împotriva marilor feudalişi stăpânitori de latufundii şi a sclavagismului. Partidul Comunist înființat prin manifestul său din 1821 a fost doar un document ideologic pe care nici cel care l-a creat din punct de vedere teoretic nu a văzut sau simțit vreodată efectele. Prin Comunism se înțelegea conform principiului Comunei din Paris „egalitate, fraternitate,libertate", noțiuni la care toți oamenii tânjeau încă de la înființarea societății omeneşti. Aceste principii au funcționat doar în comuna primitivă şi vor fi din nou „la modă", când totalitatea oamenilor de pe planetă vor fi nevoiți să trăiască „după nevoi" şi nu după cantitatea şi calitatea muncii depuse. Datorită acestui lucru, teoreticienii ideologiei materialiste nu au dat un timp când „comunismul îşi va face efectele benefice". Ce s-a întâmplat la începutul anilor 1900 a fost doar un fel de „export" de revoluție şi anarhie din partea Germaniei condusă de un împărat care numai avea mijloace de exprimare pentru supuşii săi în vederea obținerii unei vieți mai bune. Nemții „l-au exportat" pe Lenin în Rusia unde datorită întinderii acesta putea să se ascundă şi să-şi propage ideile marxiste bazându-se pe tineii boieri ruşi care au învățat în capitalele europene. Putem spune fără să greşim că prin apariția lui Lenin, Comunismul s-a identificat cu prsonalitatea lui Cristos, cel care a înființat religia creştină. De aceea a existat această mare înverşunare dintre religie şi doctrina comunistă. Pentru că ambele aveau dorința puternică de „pacificare"a populației şi de desăvârşire a suprematiei asupra minții şi existenței oamenilor. Comunismul a apărut în Europa şi abia la sfârşitul sec. 18 a apărut şi în celelalte continete ale globului. În paralel cu Comunismul în Europa au luat ființă primele elemente ale filozofiei socialiste, o fază mult atenuată a teoriei comuniste. Aceasta a căpătat şi s-a dezis până la un punct de filozofia socialistă, generând la jumătatea secolului 18 şi începutul sec. 19 „filozofia social democrată" care s-a păstrat până în zilele noastre şi în România, inițiatorul fiind filozoful social democrat Constantin Dobrogeanu Gherea şi până în zilele noastre domnul Sergiu Cunescu, fostul preşedinte aş PSDR (Partidul Social Democrat Român). Acesta a transformat elementele reformatoare ale societății româneşti prin FSN, la care au chesat în primul parlament din România, toate partidele politice, inclusiv PNL, PNȚ şi Conservatori, care acum în prezent au devenit adversari pe viață şi pe moarte. Aceasta este scurta istorie a îndelungatei transformări dintre socialişti, social democrați şi cei pe care greşit politicienii îi numesc „comunişti". În cel mai rău caz datorită revoluției din 1917, prin apariția celor două grupări menşevicii şi bolşevicii din Rusia reprezentate primul de Kerensky iar ceilalți reprezentați de Lenin şi Stalin. Pentru a-şi impune filozofia şi ideologia greşit înțeleasă, Stalin – timp de 40 de ani – a impus „doctatura stalinistă" şi nu comunismul în Rusia pentru ca apoi, după Yalta, să facă ororile din jurul anului 1930 iar la noi în România ororile din perioada 1948-1965. În cocluzie este greşit să se folosească cuvântul comunsim, chiar de către „Institutul de Cercetare a Comunismului" de la Bucureşti care, cercetează ceva ce nu a existat şi nu se ştie dacă va exista vreodată. De aceea am preluat punctul de vedere exprimat de acest institut pe care-l vom da publicității în ziar.

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 338 DIN 23 DECEMBRIE 2016 - 6 IANUARIE 2017

Guvernanţi, salvaţi şi sprijiniţi cartea şi presa scrisă!

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „ATITUDINE ÎN ARGEŞ“

Mesajul lui Ion Georgescu prilejuit de sărbătorirea Zilei Naţionale a Republicii Chineze

La 1 octombie este sărbătorită, în fiecare an, Ziua Republicii Chineze, cel mai mare stat din lume ca număr de locuitori, unul din prietenii şi partenerii tradiționali ai României.

Ion Georgesu, primar, Mioveni: „Cu ocazia ZILEI NAȚIONALE A REPUBLICII POPULARE CHINEZE, transmit cele mai sincere urări de sănătate, prosperitate şi bucurii, prietenilor şi partenerilor noştri chinezi, precum şi întregului popor chinez! Totodată aniversăm şi 69 de ani de la stabiliea relațiilor diplomatice dintre China şi România. La 5 octombrie 1949, după numai 4 zile de la proclamație, s-au restabilit relațiile diplomatice dintre România şi China, la nivel de ambasadă la Bucureşti şi Beijing. Astfel, după URSS şi Bulgaria, România devenea a treia țară care recunoştea noua Chină, eveniment care a generat un fenomen politico - diplomatic cunoscut drept prietenia tradițională româno-chineză, concretizată în relațiile de cooperare economică şi culturală. Republica Populară Chineză, proclamată la 1 octombrie 1949, este cel mai întins stat în Asia de Est, cel mai populat stat de pe glob şi are cel mai vechi sistem de limbă scrisă utilizat în lume. China este una dintre cele cinci membri permanenți de Securitate al ONU şi are una dintre cele mai vechi civilizații, compusă din state şi culturi datând mai mult de şase milenii. China reprezintă principalul partener comercial al României din zona asiatică, atât în ceea ce priveşte importurile cât şi exporturile, reprezentând totodată si unul dintre principalii exportatori de capital în investiții străine la nivel mondial, clasându-se însă pe locul 19 în topul investitorilor străini în România, astfel consolidarea şi dinamizarea relațiilor sino-române reprezintă o prioritate în eforturile de dezvoltare a cooperării cu țările din Asia. Suntem onorați şi bucuroşi că în ultimii ani am reuşit să stabilim relații puternice de colaborare între administrația oraşului Mioveni şi importante municipii din China, iar Ambasada Republicii Populare Chineze la Bucureşti, cât si corpul diplomatic român de la Beijing, văd în noi un partener deschis şi serios.“

Ziarul „ARGEŞUL“

La Referendum, dezinteres! Familia, încotro?

Sâmbătă şi duminică s-a desfăşurat în România referendumul pentru redefinirea căsătoriei în Constituție ca fiind „uniunea dintre un bărbat şi o femeie“, şi nu „între soți“ ca până acum. În condițiile în care „valorile“ vest-europene privind libertatea sexuală şi nu numai sunt din ce în ce mai agresive, şi societatea românească a fost împărțită în două la acest referendum. Prezența la scrutinul organizat pe parcursul a două zile a fost redusă însă, liderii PSD - care au decis organizarea referendumului - fiind intrigați de acest lucru.

Ziarul „ANCHETA“

NOI REGULI PENTRU PROMOVAREA MAGISTRAŢILOR ŞI CONSTITUIREA COMPLETELOR DE JUDECATĂ

Săptămâna trecută, Ion Rebeca a comentat modificările aduse legii 304/2004, ce au fost promulgate deja de preşedintele României. Aceste modificări vin şi cu efecte pozitive, fireşti, dar şi cu chestiuni care ar putea îngreuna activitatea instanțelor de judecată, care şi aşa au un volum mult prea mare de muncă.

Sistemul de repartizare aleatorie va fi verificat o dată la doi ani

Una dintre problemele semnalate mult prea des în ultimii ani de către justițiabili vizează repartizarea dosarelor la completele de judecată, în sensul în care ar exista situații când se fentează sistemul de distribuire aleatorie. Potrivit legii modificate, sistemul ECRIS va fi verificat o dată la doi ani. „Legea 304 /2004 a fost modificată şi a devenit 207/2018. Aceasta are o serie de modificări esențiale. Pentru a asigura egalitatea părților în procesul civil s-a prevăzut o anumită configurație a sălii, adică procurorii să nu stea lângă judecători, ci la nivelul avocaților, lucru care la noi se întâmpla de altfel, dar care nu era stipulat în lege. O altă noutate o reprezintă sancțiunile judecătorilor şi procurorilor. Acestea până acum puteau fi atacate la ICCJ, iar acum se pot adresa Curții de Apel. O altă modificare a suferit-o termenul de redactare a hotărârii, de la 30 de zile de la pronunțare, se poate prelungi cu încă 30 de zile. Localitățile care erau arondate judecătorilor se stabileau până acum prin hotărâre de guvern - acum CSM-ul le va stabili, după consultarea cu ministrul Justiției. O altă noutate esențială este aceea că adunările generale ale judecătorilor nu se mai pot convoca decât de plenul CSM sau de către consiliul de conducere. Sistemul de repartizare aleatorie a cauzelor a suferit câteva modificări, iar o dată la 2 ani acesta trebuie auditat extern sub conducerea Ministerului Justiției şi cu implicarea societății civile şi a asociațiilor profesionale ale judecătorilor. Sunt foarte multe sesizări ale părților în legătură cu repartizarea aleatorie. Ministrul Justiției poate să exercite un control asupra procurorilor, acesta urmând să fie efectuat prin procurorii desemnați din cadrul parchetului sau DIICOT-ului. O altă modificare este aceea că în cadrul DNA vor putea fi încadrați doar procurori care au 8 ani vechime în sistem şi vor fi numiți doar pe bază de concurs. O reglementare care ar putea să îngreuneze activitatea instanțelor este următoarea: dacă până acum în apel intrau 2 judecători, noua lege presupune 3 judecători, iar această modificare poate împovăra activitatea unei instanțe, pentru că numărul de judecători este foarte mic în comparație cu cauzele care sunt în lucru. S-au mai adus şi alte modificări, precum aceea că promovarea la înalta Curte de Casație şi Justiție se va face la cel puțin 18 ani vechime, iar la Curtea de Apel după 7 ani de activitate. Astfel, un judecător va trebui să parcurgă toate etapele pantru a avansa la un for superior şi să ia efectiv toate instanțele la rând, dar şi să petreacă câțiva ani acolo“, a detaliat purtătorul de cuvânt al Curții de Apel Piteşti, judecătorul Ion Rebeca.

(ALIN MORARU)

Ziarul „CURIERUL ZILEI“

La Referendum pentru familie 2018

Prezență scăzută la vot

În cele două zile de Referendum pentru familie, în județul Argeş a fost înregistrat un procent scăzut al prezenței la vot. Sîmbătă seară, la ora 21:00 procentul era de 4,74%; Duminică s-a resimțit o mai mare dorință de a participa la vot, procentul crescînd pînă la 13,86 % la ora 16:00. Astfel, din 532.336 argeşeni înscrişi pe liste, 73.816 au mers la urne.

Prezență scăzută la vot, în Argeş după prima zi la Referendum pentru familie 2018. Ar fi trebuit să voteze 532.336 argeşeni, din totalul înscris pe liste. Pînă sîmbătă seară, la ora 21:00 la închiderea urnelor au votat numai 25.248, mai exact 4,74% din total. Dintre aceştia 21.309 erau înscrişi pe listele permanente, 3.432 au votat pe liste suplimentare şi în cazul a 507 a fost utilizată urna mobilă. Duminică procentul a crescut la 13,86%, cu 73.816 votanți în total.

M.SANDU

UN SIMBOL AL DETAŞAMENTULUI PĂULIŞ LA CEAS DE CUMPĂNĂ

Acum, la ceas de toamnă ruginie, după ce decenii de-a rândul şi-a tot adunat vechii camarazi la locul unde au cunoscut ororile războiului, veteranul, col.(r) POPESCU MIHAI, preşedinte al ANC Eroilor „“Regina Maria“- Subfiliala Mărăcineni, Cetăţean de onoare al Comunei Mărăcineni şi nu numai, fost elev al Şcolii de Subofiţeri Rezervă Infanterie nr.5 RADNA, trece prin clipe grele. După ce la sfârşitul lunii August a acestui an, veteranul nostru de 95 ani POPESCU MIHAI a fost în Basarabia în comuna Baimaclia, prin bunăvoinţa Primarului Virgil Baciu şi a vorbit celor prezenţi despre cei 23 colegi de şcoală de la Radna, basarabeni pe care nu i-a mai văzut niciodată, a participat la „Ziua limbii române“ la Chişinău. Era plin de viaţă şi de dorinţa de a împărtăşi tinerei generaţii, clipele de glorie ale poporului român. În fiecare an a dus zeci şi zeci de argeşeni în locurile unde alături de alţi elevi colegi, soldaţi şi superiori, au luptat cu îndârjire şi patrotism pentru eliberarea Ardealului - trup din trupul ţării mamă. Veteranul POPESCU MIHAI, alături de foştii colegi: BEBE OSMAN - din Braşov, ION OLTEI- din comuna Boţeşti - ARGEŞ - (astăzi nedeplasabil), şi CICERONE ... din CRAIOVA (tot nedeplasabil) dar şi un grup numeros de argeşeni şi gorjeni, au participat la *Ceremonia dedicată celei de-a 74-a comemorări a Detaşamentului Păuliş*, ce a avut loc în perioada 15-17 Septembrie 2018. Acolo s-au alăturat veteranii din zonă, printre care amintim pe renumitul veteran, prof. SIMONCA ARTEMIU, un veteran de toată isprava - ca şi ceilalţi de altfel. Pentru noi argeşenii, devenise o tradiţie să mergem la PAULIŞ, CLADOVA, BARAŢCA, MINIŞ, CUVIN, ŞANŢUL ANTITANC, la Căp.FĂTU ION - Comandantul Companiei a VI-a, căzut în luptele de la Păuliş sau GHIOROC cu veteranul nostru POPESCU MIHAI şi să depunem flori, lumânări, să aducem omagiile noastre eroilor căzuţi pe câmpul de luptă, mai ales că acolo, în Cimitirul Eroilor de la Radna se odihneşte şi argeşeanca noastră serg. ELENA CHIRIŢĂ din couma Bogaţi şi COMĂNESCU CONSTANTIN, tot argeşean, din comuna Uda, elevul locotenentului Cismaru. Toate personalităţile din Arad , IPS Timotei, toţi primarii din comunele amintite, toţi sătenii, preoţii şi elevii, ne însoţeau în aceste zile de neuitat. Acum, când veteranul nostru este grav bolnav pe un pat de spital, să ne îndrepăm gândurile noastre spre bunul Dumnezeu şi să-l ajute să depăşească aceste grele clipe. Sănătate multă veterane, mergem înainte! Ne eşti un model de viaţă adevărat! Cu dragoste şi preţuire, alături de toţi prietenii dstră!

„CORUL VETERANILOR“ MIHAI VITEAZUL la 43 de ani

Într-o frumoasă zi de toamnă târzie, pe 25 Septembrie 2018, în incinta Casei Armatei, preşedintele Asociaţiei Culturale „Corul Veteranilor“ Mihai Viteazul - dl.Vasile Mandu, ca în fiecare an, şi-a adunat toţi colaboratorii care i-au fost alături de-a lungul timpului. Ca invitaţi speciali, au participat: dl. Adrian Bughiu - Subprefect de Argeş, dl. Laurenţiu Zidaru - Viceprimarul Municipiului Piteşti, dna Dorina Stanciu - Consilier Municipal, Adrian Miuţescu, Ghe. Davidescu, Dănuţ Dinu, Virgil Baciu, Constantin Samoilă, Constantin Băjenaru, Col. (r) Ion Bratu, Araxi Negroşanu - director Centrul Cultural Judeţean, Valentin Uruc, col. (r) Alexandru Ţînţarcu- preşedintele ANVR Argeş, Col.(r) Ilie Stoica -preşedintele ACMRR Argeş, ec. Ştefan Alexandrescu - preşedintele ANCE „Regina Maria“- filiala Argeş, Col.(r) Mihai Ghiţescu - veteran, dl. Ion Ciolan- veteran, fost dirijor al corului şi mulţi alţii. După un program de cântece ostăşeşti şi patriotice prezentat de Corul Veteranilor „Mihai Viteazul“, sub bagheta dirijorului col.(r) Nicolae Perniu, au urmat recitări. Preşedintele Asociaţiei Culturale „Corul Veteranilor“ Mihai Viteazul - dl. Vasile Mandu a înmânat un număr de 29 de Diplome celor care au contribuit la bunul mers al asociaţiei sau cei care au împlinit frumoasa vârstă de 80 de ani. S-a închinat un pahar de vin în cinstea acestora, s-au servit aperitive, s-a cântat „La mulţi ani!“. Au urmat discuţii, propuneri, felicitări şi o iniţiere de program pentru viitorul apropiat, având în vedere că suntem în minunatul an al Centenarului.

Felicitări pentru această iniţiativă!

PAGINĂ REALIZATĂ DE NUŞA CANTEMIR